

CONCEPT – Versie internetconsultatie – FVW28

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 3.112, zesde lid, vervalt.

Artikel I, onderdeel A (artikel 3.112 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Artikel 3.112, zesde lid, Wet IB 2001 bepaalt dat voor de aanvangs- en einddatum van de periode waarover de voordelen uit eigen woning in aanmerking worden genomen wordt uitgegaan van de verhuisdatum die bij de in- en uitschrijving in de BPR als verhuisdatum is vermeld. Zoals in het algemeen deel van deze memorie is aangegeven, komt het voor dat belastingplichtigen hun adreswijziging niet tijdig, dat wil zeggen niet binnen vijf dagen na de verhuisdatum, doorgeven. Om te voorkomen dat met betrekking tot de periode tussen de feitelijke verhuisdatum en de datum die als verhuisdatum in de BPR wordt vermeld geen eigenwoningforfait in aanmerking wordt genomen¹ of met betrekking tot de verkeerde woning² eigenwoningforfait in aanmerking wordt genomen, wordt voorgesteld artikel 3.112, zesde lid, Wet IB 2001 te laten vervallen. Om de aanvangs- of einddatum van het eigenwoningforfait te bepalen wordt dan weer aangesloten op de feitelijke verhuisdatum. Zoals aangegeven in het algemeen deel van deze memorie zal de Belastingdienst de verhuisdatum die bij in- en uitschrijving in de BPR als verhuisdatum is vermeld in de aangifte blijven voorinvullen. De belastingplichtige is ook op dit punt gehouden ervoor te zorgen dat de aangifte volledig en juist wordt ingediend. In het geval dat de belastingplichtige de dag van feitelijke verhuizing als verhuisdatum in de BPR in- of uitschrijft, sluiten de gegevens uit de BPR aan op de feitelijke situatie. Als de belastingplichtige zich later dan vijf dagen na de verhuisdatum heeft in- of uitgeschreven in de BPR, dan zal de belastingplichtige de voorgevulde gegevens uit de BPR in de aangifte moeten aanpassen, zodat alsnog wordt aangesloten op de feitelijke verhuisdatum. Indien de belastingplichtige dit niet doet, dan kan de Belastingdienst afwijken van de aangifte. Op basis van de huidige wettekst is de belastingplichtige juist gehouden deze datum niet aan te passen, ook al komt de aanvangs- of einddatum in het BRP niet overeen met de feitelijke verhuisdatum. Zoals toegelicht in het algemeen deel van deze memorie wordt met dit voorstel voorkomen dat een niet-tijdige inschrijving in de BPR tot een onjuiste berekening van het eigenwoningforfait leidt.

B.

Artikel 3.133 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid wordt als volgt gewijzigd:

- a. In de eerste zin vervalt "op de eerste dag direct volgend".
- b. De vierde zin vervalt.

¹ Dit ziet op de verhuizing van een huurhuis naar een woning die als eigen woning wordt aangemerkt.

² Dit ziet op de verhuizing van een woning die niet meer als eigen woning wordt aangemerkt (oude eigen woning) naar een woning die wel als eigen woning wordt aangemerkt (nieuwe eigen woning). Bij niet tijdig inschrijven in de BPR wordt het eigenwoningforfait toegepast op de oude eigen woning in plaats van op de nieuwe eigen woning.

2. Het dertiende lid wordt vernummerd tot tiende lid.

Artikel I, onderdeel B, artikel II en artikel III, onderdelen A en B (artikel 3.133 van de Wet inkomstenbelasting 2001, hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 en artikelen 19b en 34 van de Wet op de loonbelasting 1964)

Op grond van artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001 wordt bij een overschrijding van de van toepassing zijnde uiterste ingangsdatum de lijfrente geacht te zijn afgekocht en worden negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen in aanmerking genomen. Op grond van artikel 3.146, vierde lid, Wet IB 2001 worden de in artikel 3.133 Wet IB 2001 bedoelde negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen geacht te zijn genoten op het tijdstip dat onmiddellijk voorafgaat aan het tijdstip waarop zich de omstandigheid voordoet. In paragraaf PM van het algemeen deel van deze memorie is de wenselijkheid toegelicht van een inhoudingsplicht bij deze overschrijding van de uiterste ingangsdata van lijfrenten. Voorgesteld wordt om de in artikel 34, eerste lid, Wet LB 1964 opgenomen delegatiegrondslag daartoe uit te breiden. Hierbij wordt aangesloten, ook wat betreft het tarief van 52%, bij de al bestaande inhoudingsplicht die geldt bij een daadwerkelijke afkoop van een lijfrente als bedoeld in artikel 3.133, tweede lid, onderdeel d, Wet IB 2001 waarvoor de delegatiegrondslag is opgenomen in artikel 34, eerste lid, onderdeel c, Wet LB 1964 en het tarief van 52% in artikel 34, tweede lid, Wet LB 1964. De inhoudingsplicht die op grond van de voorgestelde aanpassingen van artikel 34 Wet LB 1964 zal gaan gelden bij een overschrijding van de uiterste ingangsdata, bedoeld in artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001, zal nog worden opgenomen in artikel 11 UBLB 1965 door middel van het Eindejaarsbesluit 2027. Als gevolg van de voorgestelde inhoudingsplicht kan de bestaande renseigneringsverplichting uit artikel 22, tweede lid, onderdeel f, UBIB 2001 voor zover deze ziet op artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001 komen te vervallen. Dit zal eveneens worden meegenomen in het Eindejaarsbesluit 2027.

Als gevolg van de voorgestelde inhoudingsplicht is het ook niet langer nodig om in artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001 en in hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, zesde lid, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 te bepalen dat de lijfrente wordt geacht te zijn afgekocht op de eerste dag direct volgend op de uiterste data, bedoeld in artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001. Deze extra dag, waardoor de renseignering valt in het volgende kalenderjaar, is voor artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001 geregeld met de Fiscale verzamelwet 2026 en voor hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, zesde lid, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 met de Fiscale verzamelwet 2027. Het idee achter deze extra dag was dat de Belastingdienst meer tijd zou hebben om het renseignement te verwerken in de vooraf ingevulde aangifte. Gelet op de nu voorgestelde inhoudingsplicht is dit niet langer nodig en wordt voorgesteld om in artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001 en in hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, zesde lid, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 deze extra dag weer te schrappen.

Zoals toegelicht in paragraaf PM van het algemeen deel van deze memorie wordt voorgesteld om ook de mogelijkheid voor de inspecteur tot uitstel van de uiterste ingangsdata (verlengen wettelijke termijn door bijzondere omstandigheden) zowel voor lijfrenten als voor pensioenen te laten vervallen. Hiertoe wordt voorgesteld artikel 3.133, derde lid, vierde zin, Wet IB 2001 en artikel 19b, zesde lid, vierde zin, Wet LB 1964 te laten vervallen en ook hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, zesde lid, van de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 hierop aan te

passen door niet langer te verwijzen naar artikel 3.133, derde lid, Wet IB 2001 zoals dat luidde op 31 december 2025.

De voorgestelde vernummering van artikel 3.133, dertiende lid, Wet IB 2001 tot artikel 3.133, tiende lid, Wet IB 2001 betreft een redactionele aanpassing, die noodzakelijk is geworden als gevolg van de samenloop van de Fiscale verzamelwet 2026 en de latere inwerkingtreding van de Wet herziening bedrag ineens.

C.

In artikel 3.134 wordt, onder vernummering van het vijfde en zesde lid tot zesde en zevende lid, een lid ingevoegd, luidende:

5. Artikel 3.133, tweede lid, onderdeel d, is niet van toepassing indien een aanspraak op een lijfrenterekening of lijfrentebeleggingsrecht als bedoeld in artikel 3.126a in het kader van de verdeling van een huwelijksgemeenschap bij overlijden van de belastingplichtige geheel of gedeeltelijk overgaat naar zijn binnenlands belastingplichtige echtgenoot.

Artikel I, onderdelen C, J en K (artikelen 3.134, 6.3 en 6.6 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In paragraaf **PM** van het algemeen deel van deze memorie is de voorgestelde codificatie van twee goedkeuringen uit het Verzamelbesluit lijfrenten toegelicht.

Voor het codificeren van de goedkeuring die is opgenomen in onderdeel 4.4 van Verzamelbesluit lijfrenten wordt voorgesteld in artikel 3.134, vijfde, Wet IB 2001, onder vernummering van het huidige vijfde en zesde lid tot zesde en zevende lid, te bepalen dat artikel 3.133, tweede lid, onderdeel d, Wet IB 2001 niet van toepassing is, en er derhalve geen negatieve uitgaven voor inkomensvoorzieningen in aanmerking worden genomen, ingeval een aanspraak op een lijfrenterekening of lijfrentebeleggingsrecht als bedoeld in artikel 3.126a Wet IB 2001 in het kader van de verdeling van een huwelijksgemeenschap bij overlijden geheel of gedeeltelijk overgaat op de langstlevende echtgenoot.

Voor de codificatie van de goedkeuring die is opgenomen in onderdeel 13 van het Verzamelbesluit lijfrenten wordt voorgesteld de artikelen 6.3 en 6.6 Wet IB 2001 aan te passen. Met de voorgestelde wijziging van artikel 6.3, eerste lid, onderdeel d, Wet IB 2001 wordt bewerkstelligd dat bedragen die worden betaald ter verrekening van pensioenrechten en van lijfrenten en andere inkomensvoorzieningen waarvan de betaalde premies als uitgave voor inkomensvoorziening in aanmerking zijn genomen in het kader van de beëindiging van een gezamenlijke huishouding kwalificeren als onderhoudsverplichting mits de verplichting tot verrekening van die pensioenrechten, lijfrenten en andere inkomensvoorzieningen volgt uit een notarieel samenlevingscontract. In het verlengde hiervan wordt voorgesteld artikel 6.6, tweede lid, Wet IB 2001 te wijzigen zodat bij beëindiging van een gezamenlijke huishouding waarbij gekozen wordt voor een verrekening van pensioenrechten door betaling van een lijfrentepremie, artikel 6.6, tweede lid, Wet IB 2001 ook kan worden toegepast op de gewezen partner. Hierbij is alleen gekozen voor het opnemen van de 'gewezen partner' aangezien bij een beëindiging van een gezamenlijke huishouding er alleen een 'gewezen partner' kan zijn terwijl er bij een scheiding van tafel en bed nog steeds sprake is van een 'echtgenoot' en niet van een 'gewezen echtgenoot'.

D.

Artikel 4.14a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel b, vervalt "of op grond van een naar aard en strekking daarmee vergelijkbare buitenlandse regeling".

2. In het tweede lid vervalt "of op grond van een naar aard en strekking daarmee vergelijkbare buitenlandse regeling" en aan dat lid wordt een zin toegevoegd, luidende: Indien artikel 4.14c, eerste lid, op de belastingplichtige van toepassing is geweest, wordt het aldaar bedoelde maximumbedrag vermeerderd met de bedragen die eerder op grond van artikel 4.13, eerste lid, onderdeel f, in de heffing zijn betrokken en verminderd met de aflossingen op schulden die zijn aangegaan alvorens de belastingplichtige in Nederland is gaan wonen, waarbij het maximumbedrag ten minste wordt gesteld op € 500.000.

Artikel I, onderdeel D (artikel 4.14a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Ingeval een bovenmatige schuld als bedoeld in artikel 4.13, eerste lid, onderdeel f, Wet IB 2001 geheel of gedeeltelijk wordt afgelost, wordt op grond van artikel 4.14a, eerste lid, aanhef en onderdeel b, Wet IB 2001 een negatief fictief regulier voordeel in aanmerking genomen, voor zover dit bedrag eerder in de heffing is betrokken. Het kan hier op grond van de wettekst ook gaan om een schuld die op grond van een naar aard en strekking daarmee vergelijkbare buitenlandse regeling in de heffing is betrokken. Voorgesteld wordt om enkel een negatief fictief regulier voordeel toe te staan als dit bedrag in Nederland als fictief regulier voordeel in de heffing is betrokken. Hiermee wordt voorkomen dat een negatief fictief regulier voordeel in box 2 in aanmerking kan worden genomen terwijl Nederland zelf het fictief reguliere voordeel ten aanzien van de schuld niet in de heffing heeft betrokken.

In lijn met bovenstaande wordt ook voorgesteld om artikel 4.14a Wet IB 2001 zodanig te wijzigen dat het maximumbedrag, bedoeld in 4.14a, tweede lid, Wet IB 2001, enkel wordt verlaagd met het negatieve fictief reguliere voordeel (maar niet verder dan tot € 500.000) wanneer dit bedrag in Nederland als fictief regulier voordeel in de heffing is betrokken en niet meer als dat op vergelijkbare wijze ingevolge een buitenlandse regeling in de heffing is betrokken.

Ook wordt voorgesteld om bij de toepassing van artikel 4.14c Wet IB 2001, dat ziet op immigratie, geen onderscheid te maken tussen binnenlandse belastingplichtigen bij het bepalen van het maximumbedrag. Op grond van artikel 4.14c, eerste lid, Wet IB 2001 wordt bij immigratie het maximumbedrag gesteld op het bedrag van de schulden op het moment van ontstaan van de binnenlandse belastingplicht (maar ten minste op € 500.000). In die bepaling is met betrekking tot het maximumbedrag niets geregeld over de situatie waarin een geheel of gedeeltelijke aflossing plaatsvindt. In lijn met het doel van de regeling wordt voorgesteld in 4.14a, tweede lid, Wet IB 2001 te regelen dat het maximumbedrag bij het aflossen van de schulden ook wordt verlaagd (maar niet verder dan tot € 500.000) als sprake is geweest van immigratie. Bij toename of ontstaan van een schuld zal de schuld als fictief regulier voordeel in box 2 worden belast voor zover de totale schulden aan de eigen vennootschap het (verlaagde) maximumbedrag te boven gaan. Hiermee wordt het aangaan van excessieve schulden bij de eigen vennootschap gedurende de belastingplicht in Nederland ontmoedigd.

E.

In artikel 4.16, eerste lid, onderdeel h, wordt na "Koninkrijk," ingevoegd "de Belastingregeling voor het land Curaçao,".

Artikel I, onderdelen E en F (artikel 4.16, eerste lid, onderdeel h, Wet inkomstenbelasting 2001)

Met het sluiten van de Belastingregeling Nederland Curaçao per 1 december 2015 en de Belastingregeling Nederland Sint Maarten per 1 maart 2016 is voor deze landen de Belastingregeling voor het Koninkrijk niet meer van toepassing, maar zijn in plaatst daarvan de eerstgenoemde regelingen van toepassing geworden. Om deze reden wordt voorgesteld in artikel 4.16, eerste lid, onderdeel h, Wet IB 2001 met terugwerkende kracht tot en met 1 december 2015 respectievelijk 1 maart 2016 naar de eerstgenoemde regelingen te verwijzen. De verwijzing naar de Belastingregeling voor het Koninkrijk is wel nog van belang voor de verhouding met Aruba.

F.

In artikel 4.16, eerste lid, onderdeel h, wordt na "Curaçao," ingevoegd "de Belastingregeling voor het land Sint Maarten,".

G.

Artikel 4.17a wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tiende lid komt te luiden:

10. Het achtste lid, aanhef en onderdelen a en b, is niet van toepassing op de verpachting van los land op grond van een schriftelijke pachtovereenkomst, mits:

a. wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 396, eerste lid, onderdelen a tot en met c, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek; of

b. de verpachting niet langer duurt dan noodzakelijk is voor de verbetering van de bodem met als doel de kwaliteit van de op het verpachte losse land door de verpachter te telen gewassen in stand te houden of te verbeteren en de verpachter voor gebruik in zijn eigen landbouwonderneming los land pacht op grond van een schriftelijke pachtovereenkomst en bij die pacht wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 396, eerste lid, onderdelen a tot en met c, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

2. Onder vernummering van het elfde tot en met zestiende lid tot twaalfde tot en met zeventiende lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:

11. Het tiende lid, aanhef en onderdeel b, vindt slechts toepassing voor zover de omvang van het door de verpachter verpachte losse land de omvang van het gepachte losse land, bedoeld in het tiende lid, onderdeel b, niet meer dan tweemaal overtreft.

Artikel I, onderdelen G, H en I (artikelen 4.17a, 4.17b en 4.17c van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De DSR ab voorkomt dat op het moment van bedrijfsopvolging box 2-inkomstenbelasting wordt geheven over de zogenoemde ab-claim. De ab-claim wordt dan wel doorgeschoven naar de verkrijger. De DSR ab kan alleen toegepast worden voor zover er ondernemingsvermogen overgaat naar de bedrijfsopvolger. De DSR ab voor overgangen krachtens erfrecht is geregeld in artikel 4.17a Wet IB 2001 en de DSR ab voor overgangen krachtens schenking in artikel 4.17c Wet IB

2001. In artikel 4.17c, derde lid, Wet IB 2001 wordt een groot aantal leden van artikel 4.17a Wet IB 2001 van overeenkomstige toepassing verklaart op de DSR ab krachtens schenking. Dat geldt onder andere voor de zogenoemde vastgoedmaatregel, bedoeld in artikel 4.17a, achtste lid, Wet IB 2001 en de uitzondering daarop voor verpachting in het kader van noodzakelijke vruchtwisseling (artikel 4.17a, tiende lid, Wet IB 2001). Daardoor heeft hetgeen in artikel 4.17a Wet IB 2001 is opgenomen over het toepassingsbereik van de vastgoedmaatregel ook werking voor artikel 4.17c Wet IB 2001. Dat geldt ook voor de in artikel 4.17a Wet IB 2001 voorgestelde verruiming van de uitzondering op de vastgoedmaatregel.

Artikel 4.17a, achtste lid, onderdelen a en b, Wet IB 2001 regelt dat onroerende zaken of gedeelten daarvan, die ter beschikking zijn gesteld aan een ander, of die daartoe zijn bestemd, en de met die onroerende zaken of gedeelten daarvan rechtstreeks samenhangende schulden voor de toepassing van de DSR ab niet tot het ondernemingsvermogen worden gerekend. De DSR ab kan enkel worden toegepast op ondernemingsvermogen en is daarom op deze onroerende zaken niet van toepassing.

Daarop bestaat één uitzondering. Die uitzondering is geregeld in artikel 4.17a, tiende lid, Wet IB 2001. Op grond van dat tiende lid is artikel 4.17a, achtste lid, onderdelen a en b, Wet IB 2001 niet van toepassing op aan een ander ter beschikking gesteld los land op grond van een schriftelijke pachtovereenkomst, waarbij wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 7:396, eerste lid, onderdelen a tot en met c, BW. Er is dan sprake van teeltpacht. Een teeltpachtovereenkomst is een tijdelijke pachtovereenkomst voor los land, bedoeld voor een- of tweejarige teelten waarvoor vruchtwisseling noodzakelijk is. Artikel 4.17a, tiende lid, Wet IB 2001 kan dus enkel van toepassing zijn als op het verpachte losse land een gewas wordt geteeld waarvoor vruchtwisseling noodzakelijk is. Als genoemd tiende lid van toepassing is, en artikel 4.17a, achtste lid, onderdelen a en b, Wet IB 2001 dus niet van toepassing is, dan kan op basis van de vermogensetiketteringsleer worden bepaald of het verpachte losse land ondernemingsvermogen is voor de DSR ab.

Zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht, stelt het kabinet voor de in artikel 4.17a, tiende lid, Wet IB 2001 opgenomen uitzondering op artikel 4.17a, achtste lid, onderdelen a en b, Wet IB 2001 voor verpacht los land in het kader van noodzakelijke vruchtwisseling te verruimen. Het kabinet stelt voor om die verruiming ook op te nemen in dat tiende lid. Hiertoe wordt voorgesteld om artikel 4.17a, tiende lid, Wet IB 2001 op te splitsen in een aanhef, een onderdeel a en een onderdeel b. Voorgesteld wordt de bestaande uitzondering op de vastgoedmaatregel op te nemen in artikel 4.17a, tiende lid, aanhef en onderdeel a, Wet IB 2001 en de voorgestelde verruiming in artikel 4.17a, tiende lid, aanhef en onderdeel b, Wet IB 2001. Ten opzichte van de huidige wettekst van artikel 4.17a, tiende lid, Wet IB 2001 wordt voorgesteld om in het voorgestelde artikel 4.17a, tiende lid, aanhef, IB 2001 het woord 'terbeschikkingstelling' te vervangen door het woord 'verpachting'. Hiermee wordt verduidelijkt om welke soort terbeschikkingstelling het gaat, namelijk om verpachting als bedoeld in artikel 7:311 BW. Die verduidelijking leidt niet tot een inhoudelijke wijziging.

Het voorgestelde artikel 4.17a, tiende lid, aanhef en onderdeel b, Wet IB 2001 regelt dat de vastgoedmaatregel, bedoeld in artikel 4.17a, achtste lid, onderdelen a en b, Wet IB 2001 niet van toepassing is op los land dat ter beschikking wordt gesteld aan een ander op grond van een schriftelijke pachtovereenkomst. Er worden twee voorwaarden gesteld. De eerste voorwaarde is

dat de verpachting van los land moet plaatsvinden in het kader van noodzakelijke vruchtwisseling. Hiervan is op grond van het voorstel sprake als de verpachting noodzakelijk is voor de verbetering van de bodem met als doel de kwaliteit van de op het verpachte losse land door de verpachter te telen gewassen en de verpachting niet langer doorloopt dan hiervoor noodzakelijk is. In dit kader is de verpachter het lichaam waarin de erflater of schenker een aanmerkelijk belang houdt als bedoeld in afdeling 4.3, met uitzondering van artikel 4.10, Wet IB 2001. Met 'de te telen gewassen' wordt bedoeld op de gewassen die de verpachter na de periode van een of meerdere opvolgende verpachtingen op het losse land gaat telen. In lijn met de normale bewijslastverdeling ligt de bewijslast dat verpachting noodzakelijk is bij de belastingplichtige die een beroep doet op de DSR ab. Dat bewijs kan bijvoorbeeld geleverd worden door middel van (vak)studies met betrekking tot de termijn van het verpachten die noodzakelijk is voor de teelt in de landbouwonderneming van de verpachter. De tweede voorwaarde is dat de verpachter voor eigen gebruik los land pacht op grond van een schriftelijke teelpachtovereenkomst. De woorden 'voor eigen gebruik' voorkomen dat aan de tweede voorwaarde kan worden voldaan als enkel los land wordt gepacht om meteen door te verpachten. Dan is namelijk geen sprake van gepacht los land voor gebruik voor de eigen landbouwactiviteiten. Het tijdstip waarop aan deze twee voorwaarden moet worden voldaan is het moment waarop de schenker schenkt of de erflater overlijdt. Dat is immers het moment waarop voor de toepassing van de DSR ab getoetst wordt of, en zo ja, in welke omvang door de verkrijger van de schenking of nalatenschap ondernemingsvermogen wordt verkregen. Als een verpachter los land verpacht op grond van een schriftelijke teelpachtovereenkomst, kan de verpachting zowel onder de uitzondering van het voorgestelde artikel 4.17a, tiende lid, aanhef en onderdeel a, Wet IB 2001 als onder het voorgestelde artikel 4.17a, tiende lid, aanhef en onderdeel b, Wet IB 2001 vallen.

Het voorgestelde artikel 4.17a, elfde lid, Wet IB 2001 beperkt de toepassing van het voorgestelde artikel 4.17a, tiende lid, aanhef en onderdeel b, Wet IB 2001. Meer specifiek regelt het dat de in het artikel 4.17a, tiende lid, aanhef en onderdeel b, Wet IB 2001 voorgestelde uitzondering enkel geldt voor zover de omvang van het losse land dat de verpachter verpacht aan een ander niet meer dan tweemaal groter is dan de omvang van het losse land dat de verpachter voor gebruik in zijn eigen landbouwonderneming pacht op grond van een schriftelijke teelpachtovereenkomst. Als de omvang van het verpachte land meer dan tweemaal zo groot is, is op het meerdere de vastgoedmaatregel van toepassing. Stel dat 12 hectare los land op grond van een schriftelijke pachtovereenkomst wordt verpacht in het kader van noodzakelijke vruchtwisseling en 5 hectare los land voor gebruik in de eigen landbouwonderneming wordt gepacht op grond van een schriftelijke teelpachtovereenkomst, dan wordt 2/12e van de waarde van het verpachte losse land op grond van de vastgoedmaatregel voor de toepassing van de DSR ab aangemerkt als beleggingsvermogen. Er wordt immers 2 hectare meer verpacht dan tweemaal het aantal hectare dat op grond van een schriftelijke teelpachtovereenkomst wordt gepacht. Op grond van artikel 4.17c, derde lid, Wet IB 2001 is het voorgestelde artikel 4.17a, elfde lid, Wet IB 2001 van overeenkomstige toepassing op de DSR ab krachtens schenking. In verband met het invoegen van het voorgestelde artikel 4.17a, elfde lid, Wet IB 2001 wordt voorgesteld in artikel 4.17b, derde lid, Wet IB 2001 en in artikel 4.17c, derde lid, verwijzingen naar leden van artikel 4.17a Wet IB 2001 aan te passen.

H.

In artikel 4.17b, derde lid, wordt "artikel 4.17a, dertiende lid" vervangen door "artikel 4.17a, veertiende lid".

I.

In artikel 4.17c, derde lid, wordt "Artikel 4.17a, derde tot en met twaalfde en veertiende lid" vervangen door "Artikel 4.17a, derde tot en met dertiende en vijftiende lid".

J.

In artikel 6.3, eerste lid, onderdeel d, wordt "echtscheiding of scheiding van tafel en bed" vervangen door "echtscheiding, scheiding van tafel en bed of beëindiging van een gezamenlijke huishouding" en aan dat onderdeel wordt toegevoegd ", mits die verplichting in geval van beëindiging van een gezamenlijke huishouding volgt uit een notarieel samenlevingscontract".

K.

In artikel 6.6, tweede lid, wordt "of de gewezen echtgenoot" vervangen door ", de gewezen echtgenoot of de gewezen partner".

Artikel II

In de Invoeringswet Wet inkomstenbelasting 2001 wordt in hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel O, zesde lid, "is op die aanspraak op lijfrente artikel 3.133, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 zoals dat artikel luidde op 31 december 2025 van toepassing, met dien verstande dat in afwijking van de laatstgenoemde bepaling de aanspraak op lijfrente in de daarin genoemde situatie wordt geacht te zijn afgekocht op de eerste dag direct volgend op de in die bepaling aangeduide uiterste datum" vervangen door "is voor die aanspraak op lijfrente bij leven de uiterste datum 31 december van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar van de contractueel overeengekomen datum en bij overlijden 31 december van het tweede kalenderjaar volgend op het kalenderjaar van de contractueel overeengekomen datum".

Artikel III

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 19b, zesde lid, vierde zin, vervalt.

B.

In artikel 34, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, wordt na "onderdeel d," ingevoegd "of derde lid,".

C.

Artikel 35o vervalt.

Artikel III, onderdeel C (artikel 35o van de Wet op de loonbelasting 1964)

Artikel 35o Wet LB 1964 regelt dat artikel 38q, derde en vierde lid, Wet LB 1964 vervalt met ingang van 1 januari 2028. Met artikel III, onderdeel T, van de Wet toekomst pensioenen en het bijbehorende inwerkingtredingsbesluit is echter al geregeld dat artikel 38q Wet LB 1964 met ingang van 1 januari 2028 in zijn geheel vervalt.³ Artikel 35o Wet LB 1964 is daarmee overbodig geworden en kan dan ook vervallen.

D.

In artikel 38r, vijfde lid, wordt "vijfde zin" vervangen door "vierde zin".

Artikel III, onderdeel D (artikel 38r van de Wet op de loonbelasting 1964)

De voorgestelde aanpassing van artikel 38r, vijfde lid, Wet LB 1964 betreft een redactionele aanpassing waarbij een onjuiste verwijzing wordt aangepast met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2026, de datum van inwerkingtreding van de betreffende bepaling.

Artikel IV

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 2, derde lid, wordt een zin toegevoegd, luidende: Indien een omgekeerd hybride lichaam niet in Nederland is gevestigd, wordt, in afwijking van hoofdstuk II, het voordeel uit hoofde van een aanmerkelijk belang als bedoeld in artikel 17, derde lid, onderdeel b, bepaald op de voet van hoofdstuk III.

Artikel IV, onderdeel A (artikel 2 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Voorgesteld wordt om bij een omgekeerd hybride lichaam in de zin van artikel 2, derde en elfde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969) dat feitelijk niet in Nederland is gevestigd, het voordeel uit hoofde van een aanmerkelijk belang in een Nederlandse vennootschap te belasten op de voet van hoofdstuk III van de Wet Vpb 1969. Als gevolg hiervan kan ten aanzien van een buitenlandse participant in het omgekeerde hybride lichaam onder omstandigheden de buitenlandse aanmerkelijk belangregeling worden toegepast, indien het aanmerkelijk belang in een in Nederland gevestigde vennootschap wordt gehouden via een omgekeerd hybride lichaam dat feitelijk niet in Nederland is gevestigd. Hiermee wordt de regeling voor omgekeerd hybride lichamen in zoverre in lijn gebracht met de regeling voor naar Nederlands recht opgerichte lichamen die feitelijk niet in Nederland zijn gevestigd.

B.

Artikel 12bc wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd:

³ Stb. 2023, 216 (Wet toekomst pensioenen) en Stb. 2023, 218 en Stb. 2025, 423 (inwerkingtredingsbesluit en aanpassing daarvan).

a. In de aanhef vervalt de eerste zin en wordt “, bedoeld in de eerste volzin,” vervangen door “van de nog in te lopen voortbrengingskosten van het immateriële activum aan het einde van het jaar”.

b. Onderdeel a komt te luiden:

a. het saldo van de nog in te lopen voortbrengingskosten van het immateriële activum aan het einde van het voorafgaande jaar, vermeerderd met:.

3. Het derde lid vervalt.

Artikel IV, onderdeel B (artikel 12bc Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Artikel 12bc van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (**Wet Vpb 1969**) bevat een regeling rondom de innovatiebox. Op grond van artikel 12bc, tweede lid, Wet Vpb 1969 stelt de inspecteur gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag over het jaar bij voor bezwaar vatbare beschikking het saldo vast van de nog in te lopen voortbrengingskosten van de verschillende immateriële activa aan het einde van het jaar. Deze beschikking bij aanslag biedt in de praktijk de facto geen meerwaarde voor de Belastingdienst noch de belastingplichtige, omdat de hoogte van de voortbrengingskosten doorgaans al volgt uit gesloten vaststellingsovereenkomsten. De voorgestelde maatregel voorziet in een vereenvoudiging voor de Belastingdienst en voorkomt dat beschikkingen worden afgegeven die later alsnog moeten worden herzien. Hiertoe regelt de maatregel dat het afgeven van deze beschikkingen op grond van artikel 12bc, tweede lid, Wet Vpb 1969, wordt afgeschaft. Tevens wordt voorgesteld artikel 12bc, derde lid, Wet Vpb 1969, te laten vervallen. Als gevolg van het afschaffen van het afgeven van de bedoelde beschikkingen heeft dit artikellid geen functie meer.

C.

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt “voor het bepalen van de winst (...) van de overdrager” vervangen door “latere heffing is verzekerd en:” en aan dat lid worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

a. voor het bepalen van de winst bij de overdrager en de overnemer dezelfde bepalingen van toepassing zijn, de overnemer niet aanspraak kan maken op voorwaartse verrekening van verliezen op de voet van artikel 20, op vermindering ter voorkoming van dubbele belasting ter zake van buitenlandse resultaten, op toepassing van de innovatiebox, op voortwenteling van een saldo aan renten op de voet van artikel 15b, op toepassing van de objectvrijstelling voor buitenlandse ondernemingswinsten, op toepassing van de deelnemingsverrekening, op toepassing van de verrekening bij buitenlandse ondernemingswinsten of op voortwenteling van voorheffingen op de voet van artikel 25a, vierde lid, de overdrager niet aanspraak kan maken op toepassing van de innovatiebox; of

b. bij de overnemer de winstbepaling na de bedrijfsfusie geschiedt onder bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden.

2. In het tweede lid wordt “Bestaat voor de overnemer (...) verzekerd” vervangen door “Indien de winst niet buiten aanmerking blijft op grond van het eerste lid” en vervalt de tweede zin. Voorts wordt “volzin” vervangen door “zin”.

3. Het derde lid komt te luiden:

3. Indien de winst op de voet van het eerste of tweede lid buiten aanmerking blijft:

a. treedt de overnemer ten aanzien van al hetgeen in het kader van de overdracht is verkregen, voor zover daaraan op grond van het eerste lid, onderdeel b, of het tweede lid geen voorwaarden, onderscheidenlijk nadere voorwaarden, zijn gesteld, in de plaats van de overdrager;

b. wordt, ingeval de in het kader van de bedrijfsfusie verkregen aandelen een deelneming vormen, het voor die aandelen opgeofferde bedrag gesteld op de fiscale boekwaarde van het overgedragen vermogen verminderd met de daarin begrepen reserves bedoeld in de artikelen 3.53 en 3.54 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

4. Het zevende lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de eerste zin wordt "tweede lid" vervangen door "eerste lid, onderdeel b, en tweede lid" en wordt "het tweede of vijfde lid" vervangen door "het eerste lid, onderdeel b, tweede of vijfde lid". Voorts wordt na "voorwaarden" ingevoegd ", onderscheidenlijk nadere voorwaarden",.

b. In de tweede zin wordt na "voorwaarden" telkens ingevoegd "of nadere voorwaarden".

5. In het negende lid wordt "volzin" vervangen door "zin".

Artikel IV, onderdeel C (artikel 14 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Artikel 14, eerste lid, Wet Vpb 1969 regelt dat bij een bedrijfsfusie de winst op de overdracht buiten aanmerking kan blijven als er sprake is van het zogenaamde standaardregime. Het betreft hierbij situaties waarbij er bijvoorbeeld geen aanspraken zijn op voorwaartse verliesverrekening, toepassing van de innovatiebox of sprake is van andere winstbepalingsregimes. In dit standaardregime kan wettelijke doorschuif, dus zonder verzoek en zonder door de inspecteur te stellen nadere voorwaarden, worden toegepast door belastingplichtigen. Het huidige artikel 14, tweede lid, Wet Vpb 1969 regelt dat voor de gevallen die afwijken van het zogenaamde standaardregime, de minister op verzoek kan toestaan dat de winst (geheel of gedeeltelijk) buiten aanmerking blijft. Indien de winst op grond van artikel 14, eerste of tweede lid, Wet Vpb 1969 buiten aanmerking blijft, worden de boekwaarden van de vermogensbestanddelen doorgeschoven van de overdrager naar de overnemer.

Zoals in het algemeen deel van deze memorie nader is uitgelegd, wordt voorgesteld om het aantal gevallen uit te breiden waarin de winst bij overdracht, zonder verzoek, buiten aanmerking kan blijven. Om dit te bewerkstelligen wordt voorgesteld de huidige wettelijke doorschuif zonder voorwaarden te regelen in het voorgestelde artikel 14, eerste lid, aanhef en onderdeel a, Wet Vpb 1969. De voorwaarden voor toepassing van de wettelijke doorschuif zonder voorwaarden worden met het voorstel niet gewijzigd. In het voorgestelde artikel 14, eerste lid, aanhef en onderdeel b, Wet Vpb 1969 wordt de nieuwe wettelijke doorschuif met voorwaarden geregeld. Het gaat om de situaties waarin latere heffing is verzekerd en wordt voldaan aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden. Het is beoogd dat deze voorwaarden materieel zullen overeenkomen met de standaardvoorwaarden die de inspecteur op grond van bijlage 1 bij het Bedrijfsfusiebesluit 2025⁴ stelt bij een verzoek op grond van het huidige artikel 14, tweede lid, Wet Vpb 1969.

In het voorgestelde artikel 14, tweede lid, Wet Vpb 1969 blijft de verzoekprocedure met beslissing bij een voor bezwaar vatbare beschikking bestaan. Van de verzoekprocedure kan gebruik worden gemaakt in gevallen waarin het voorgestelde artikel 14, eerste lid, Wet Vpb 1969 geen

⁴ Stcrt. 2025, 31429.

mogelijkheid biedt tot toepassing van een wettelijke doorschuif, omdat latere heffing zonder het stellen van nadere voorwaarden niet is verzekerd. In die gevallen kunnen in de beschikking de betreffende nadere voorwaarden worden opgenomen die afhankelijk zijn van de specifieke situatie.

Of een beroep kan worden gedaan op de faciliteit zoals opgenomen in het voorgestelde artikel 14, eerste lid, Wet Vpb 1969 of dat een verzoek moet worden gedaan op grond van artikel 14, tweede lid, Wet Vpb 1969 is afhankelijk van de vraag of de latere heffing is verzekerd. Alvorens de faciliteit, bedoeld in het voorgestelde artikel 14, eerste lid, Wet Vpb 1969, wordt toegepast, moet door de belastingplichtige beoordeeld worden of latere heffing is verzekerd. De heffing kan in de eerste plaats verzekerd zijn omdat er geen aanspraken of regelingen van toepassing zijn die de zekerheid van de heffing raken als bedoeld in het voorgestelde artikel 14, eerste lid, onderdeel a, Wet Vpb 1969. De latere heffing kan daarnaast verzekerd zijn onder toepassing van de standaardvoorwaarden, bedoeld in het voorgestelde artikel 14, eerste lid, onderdeel b, Wet Vpb 1969.

In het voorgestelde artikel 14, derde lid, Wet Vpb 1969 wordt een aantal gevolgen geregeld ingeval de winst op grond van artikel 14, eerste of tweede lid, Wet Vpb 1969 buiten beschouwing blijft. In de eerste plaats wordt in het voorgestelde artikel 14, derde lid, onderdeel a, Wet Vpb 1969, geregeld dat de overnemer ten aanzien van al hetgeen in het kader van de overdracht is verkregen, voor zover daaraan op grond van het voorgestelde artikel 14, eerste lid, onderdeel b, of tweede lid, Wet Vpb 1969 geen voorwaarden zijn gesteld, in de plaats treedt van de overdrager. Dit gevolg van toepassing van de bedrijfsfusiefaciliteit is nu afzonderlijk opgenomen in zowel artikel 14, eerste lid (met betrekking tot de wettelijke doorschuif zonder voorwaarden), als in artikel 14, tweede lid (met betrekking tot de doorschuif op verzoek), Wet Vpb 1969. Daarnaast wordt in het voorgestelde artikel 14, derde lid, onderdeel b, Wet Vpb 1969 geregeld op welke bedrag het opgeofferde bedrag voor de in het kader van de bedrijfsfusie verkregen aandelen wordt gesteld ingeval die aandelen een deelneming vormen. Dit voorgestelde onderdeel b is gelijk aan het huidige artikel 14, derde lid, Wet Vpb 1969.

In het voorgestelde artikel 14, zevende lid, Wet Vpb 1969 wordt geregeld dat de voorwaarden en nadere voorwaarden slechts mogen strekken ter verzekering van de heffing en invordering van belasting. Het huidige artikel 14, zevende lid, Wet Vpb 1969 verwijst alleen naar artikel 14, tweede lid, Wet Vpb 1969. Omdat ook de voorwaarden van artikel 14, eerste lid, onderdeel b, Wet Vpb 1969 slechts mogen strekken ter verzekering van heffing en invordering van belasting wordt een verwijzing naar dit eerste lid toegevoegd aan artikel 14, zevende lid, Wet Vpb 1969. Daarnaast wordt in het zevende lid verduidelijkt dat het zowel om de voorwaarden gaat bij de wettelijke doorschuif als om de nadere voorwaarden bij doorschuif op verzoek.

Tot slot wordt voorgesteld om in artikel 14, negende lid, Wet Vpb 1969 het woord 'volzin' te vervangen door 'zin'.

D.

Artikel 14a wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. De winst behaald als gevolg van het eerste lid hoeft niet in aanmerking te worden genomen, mits latere heffing is verzekerd en:

a. voor het bepalen van de winst bij de splitsende rechtspersoon en de verkrijgende rechtspersonen dezelfde bepalingen van toepassing zijn, noch bij de splitsende rechtspersoon indien deze ophoudt te bestaan noch bij de verkrijgende rechtspersoon aanspraak bestaat op voorwaartse verrekening van verliezen op de voet van artikel 20, op vermindering ter voorkoming van dubbele belasting ter zake van buitenlandse resultaten, op toepassing van de innovatiebox, op voortwenteling van een saldo aan renten op de voet van artikel 15b, op toepassing van de objectvrijstelling voor buitenlandse ondernemingswinsten, op toepassing van de deelnemingsverrekening, op toepassing van de verrekening bij buitenlandse ondernemingswinsten of op voortwenteling van voorheffingen op de voet van artikel 25a, vierde lid, bij de splitsende rechtspersoon indien deze blijft bestaan geen aanspraak bestaat op toepassing van de innovatiebox; of

b. bij de verkrijgende rechtspersoon de winstbepaling na de splitsing geschiedt onder bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden.

2. Het derde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de eerste zin wordt "Ingeval niet is voldaan aan de in het tweede lid, eerste volzin, bedoelde vereisten" vervangen door "Indien de winst niet buiten aanmerking blijft op grond van het tweede lid" en wordt na "stellen" ingevoegd "nadere".

b. De tweede zin vervalt.

c. In de tweede zin (nieuw) wordt "volzin bedoelde voorwaarden" vervangen door "zin bedoelde nadere voorwaarden".

3. Het vierde lid komt te luiden:

4. Indien de winst op de voet van het tweede of derde lid buiten aanmerking blijft:

a. treedt de verkrijgende rechtspersoon ten aanzien van al hetgeen in het kader van de splitsing is verkregen, voor zover daaraan op grond van het tweede lid, onderdeel b, of het derde lid geen voorwaarden, onderscheidenlijk nadere voorwaarden, zijn gesteld, in de plaats van de splitsende rechtspersoon;

b. wordt, indien de verkrijgende rechtspersoon aandelen uitreikt aan de splitsende rechtspersoon en die uitgereikte aandelen een deelneming vormen, het voor die aandelen opgeofferde bedrag gesteld op de fiscale boekwaarde van het vermogen dat in het kader van de splitsing overgaat verminderd met de daarin begrepen reserves als bedoeld in de artikelen 3.53 en 3.54 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

4. Het vijfde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de eerste zin wordt "derde lid bedoelde voorwaarden" vervangen door "tweede lid, onderdeel b, en derde lid bedoelde voorwaarden, onderscheidenlijk nadere voorwaarden," en wordt "de eerste volzin" vervangen door "het tweede lid, onderdeel b, of de eerste zin".

b. In de tweede zin wordt na "voorwaarden" telkens ingevoegd "of nadere voorwaarden".

5. In het zesde lid wordt "volzin" vervangen door "zin".

6. In het negende lid wordt "volzin" vervangen door "zin".

Artikel IV, onderdelen D en E (artikelen 14a en 14b van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De voorgestelde wijziging van de artikelen 14a, tweede, derde, vierde en vijfde lid, en 14b, tweede, derde, vierde (nieuw) en vijfde lid (nieuw), Wet Vpb 1969 is gelijk aan de voorgestelde

wijziging van artikel 14, eerste, tweede, derde en zevende lid, Wet Vpb 1969. Voor een toelichting wordt daarom verwezen naar de toelichting bij de voorgestelde wijziging van artikel 14 Wet Vpb 1969 in artikel I, onderdeel A. Verder wordt voorgesteld om de verwijzing in artikel 14b, negende lid (nieuw), Wet Vpb 1969 aan te passen in verband met het voorgestelde vierde lid (nieuw) en de vernummering. Tot slot wordt voorgesteld om het woord 'volzin' te vervangen door het woord 'zin' in artikel 14a, zesde en negende lid, en artikel 14b, zesde lid (nieuw), Wet Vpb 1969.

E.

Artikel 14b wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. De winst behaald als gevolg van het eerste lid hoeft niet in aanmerking te worden genomen, mits latere heffing is verzekerd en:

a. voor het bepalen van de winst bij de verdwijnende rechtspersoon en de verkrijgende rechtspersoon dezelfde bepalingen van toepassing zijn, bij geen van deze rechtspersonen aanspraak bestaat op voorwaartse verrekening van verliezen op de voet van artikel 20, op vermindering ter voorkoming van dubbele belasting ter zake van buitenlandse resultaten, op toepassing van de innovatiebox, op voortwenteling van een saldo aan renten op de voet van artikel 15b, op toepassing van de objectvrijstelling voor buitenlandse ondernemingswinsten, op toepassing van de deelnemingsverrekening, op toepassing van de verrekening bij buitenlandse ondernemingswinsten of op voortwenteling van voorheffingen op de voet van artikel 25a, vierde lid; of

b. bij de verkrijgende rechtspersoon de winstbepaling na de fusie geschiedt onder bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden.

2. Het derde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de eerste zin wordt "Ingeval niet is voldaan aan de in het tweede lid, eerste volzin, bedoelde vereisten" vervangen door "Indien de winst niet buiten aanmerking blijft op grond van het tweede lid" en wordt na "stellen" ingevoegd "nadere".

b. De tweede zin vervalt.

c. In de tweede zin (nieuw) wordt "volzin bedoelde voorwaarden" vervangen door "zin bedoelde nadere voorwaarden".

3. Onder vernummering van het vierde tot en met achtste lid tot vijfde tot en met negende lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

4. Indien de winst op de voet van het tweede of derde lid buiten aanmerking blijft, treedt de verkrijgende rechtspersoon ten aanzien van al hetgeen in het kader van de fusie is verkregen, voor zover daaraan op grond van het tweede lid, onderdeel b, of het derde lid geen voorwaarden, onderscheidenlijk nadere voorwaarden, zijn gesteld, in de plaats van de verdwijnende rechtspersoon.

4. Het vijfde lid (nieuw) wordt als volgt gewijzigd:

a. In de eerste zin wordt "derde lid bedoelde voorwaarden" vervangen door "tweede lid, onderdeel b, en derde lid bedoelde voorwaarden, onderscheidenlijk nadere voorwaarden," en en wordt "de eerste volzin" vervangen door "het tweede lid, onderdeel b, of de eerste zin".

b. In de tweede zin wordt na "voorwaarden" telkens ingevoegd "of nadere voorwaarden".

5. In het zesde lid (nieuw) wordt "volzin" aangepast in "zin".

6. In het negende lid (nieuw) wordt "zevende" vervangen door "achtste".

Artikel V

De Successiewet 1956 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. Goederen die onder ontbindende voorwaarde als bedoeld in de artikelen 141 van Boek 4 of 180 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek zijn verkregen, worden in aanmerking genomen naar de waarde van die goederen als waren zij onvoorwaardelijk verkregen.

2. In het vierde lid wordt "welke zich aansluit bij de ontbindende voorwaarde van het overlijden van een eerdere verkrijger, " vervangen door "als bedoeld in de artikelen 141 van Boek 4 of 180 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek".

Artikel V, onderdeel A (artikel 21 van de Successiewet 1956)

Voor een tweetrapsmaking geldt op grond van artikel 45, tweede lid, **SW 1956** dat de aangiftetermijn voor de verwachter ingaat op de dag waarop de opschortende voorwaarde is vervuld. Dat betekent dat de verwachter als erfgenaam van de insteller binnen een termijn van twintig maanden aangifte moet doen, nadat de opschortende voorwaarde vervuld is. In het algemeen deel van deze memorie is aangegeven dat de Belastingdienst niet altijd een aanslag kan opleggen bij een tweetrapsmaking. Daarom wordt – kort gezegd – voorgesteld om de aanslagtermijn te verlengen met de tijd tussen het tijdstip van de tweede verkrijging en de datum van overlijden van degene die in eerste instantie verkrijgt (de bezwaarde). Dit wordt hierna bij de in artikel V, onderdeel D, opgenomen wijziging toegelicht.

Onlangs is gebleken dat artikel 21, tweede en vierde lid, SW 1956 bij letterlijke lezing uitsluitend zou zien op tweetrapsmakingen met als ontbindende voorwaarde overlijden van de bezwaarde. Deze bepalingen zien echter ook op ontbindende voorwaarden anders dan door overlijden en worden aldus toegepast in de praktijk. Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om de redactie van deze twee leden aan te passen. In de voorgestelde wijziging van artikel 21, tweede en vierde lid SW 1956 wordt verduidelijkt dat deze bepaling ziet op de verkrijging van goederen onder een ontbindende voorwaarde als bedoeld in de artikelen 4:141 en 7:180 **BW**. In artikel 4:141 BW wordt de definitie gegeven van een tweetrapsmaking. Dit houdt in dat in een testament opeenvolgende erfgenamen worden benoemd. Eerst wordt in een testament een erfgenaam benoemd onder een ontbindende voorwaarde. Deze eerste verwachter is de bezwaarde. Vervolgens wordt een erfgenaam benoemd onder een aansluitende opschortende voorwaarde. Deze tweede verkrijger is de verwachter (zie ook paragraaf **PM** van het algemeen deel van deze memorie). In artikel 7:180 BW is hetzelfde geregeld, maar dan voor tweetraps-schenken. Dit houdt in dat een schenking wordt gedaan met een ontbindende voorwaarde voor de bezwaarde en een daarop aansluitende opschortende voorwaarde voor de verwachter. Met de voorgestelde aanpassing van die twee leden is geen inhoudelijke wijziging beoogd maar wordt verduidelijkt dat deze bepalingen ook bij eerdere tijdstippen dan het overlijden van de bezwaarde van toepassing zijn.

B.

Artikel 35c wordt als volgt gewijzigd:

1. Het negende lid komt te luiden:

9. Het zevende lid, aanhef en onderdelen a en b, is niet van toepassing op de verpachting van los land op grond van een schriftelijke pachtovereenkomst, mits:

a. wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 396, eerste lid, onderdelen a tot en met c, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek; of

b. de verpachting niet langer duurt dan noodzakelijk is voor de verbetering van de bodem met als doel de kwaliteit van de op het verpachte losse land door de verpachter te telen gewassen in stand te houden of te verbeteren en de verpachter voor gebruik in zijn eigen landbouwonderneming los land pacht op grond van een schriftelijke pachtovereenkomst en bij die pacht wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 396, eerste lid, onderdelen a tot en met c, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

2. Onder vernummering van het tiende tot en met veertiende lid tot elfde tot en met vijftiende lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:

10. Het negende lid, aanhef en onderdeel b, vindt slechts toepassing voor zover de omvang van het door de verpachter verpachte losse land de omvang van het gepachte losse land, bedoeld in het negende lid, onderdeel b, niet meer dan tweemaal overtreft.

Artikel V, onderdeel B (artikel 35c van de Successiewet 1956)

De in artikel V, onderdeel B, voorgestelde wijzigingen in de BOR zijn inhoudelijk gelijk aan de in artikel 1, onderdeel G, voorgestelde wijzigingen in de DSR ab.

C.

In artikel 46 wordt "twee maanden" vervangen door "vier maanden".

Artikel V, onderdeel C (artikel 46 van de Successiewet 1956)

Op grond van artikel 46 SW 1956 stelt de inspecteur de termijn voor het indienen van een aangifte schenkbelasting zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan twee maanden na het einde van het kalenderjaar waarin de schenking heeft plaatsgevonden. De inspecteur stelt deze termijn op precies twee maanden na het einde van het kalenderjaar waarin de schenking heeft plaatsgevonden. Zoals in paragraaf PM van het algemeen deel van deze memorie is toegelicht, wordt voorgesteld de in artikel 46 SW 1956 genoemde aangiftetermijn van ten minste twee maanden te verlengen tot ten minste vier maanden. Dit leidt tot de voorgestelde wijziging van artikel 46 SW 1956.

Zoals toegelicht in het algemeen deel van deze memorie wordt voorgesteld de wijzigingen van het hiervoor genoemde artikel van de SW 1956 voor het eerst toepassing te laten vinden met betrekking tot schenkingen die in het kalenderjaar 2027 zijn gedaan.

D.

Artikel 66 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 66, eerste lid, onderdeel 2°, wordt "vier maanden" vervangen door "zes maanden".

2. In het eerste lid, aanhef, wordt "11, derde lid" vervangen door "11, derde lid, eerste zin" en wordt "16, derde en vierde lid" vervangen door "16, derde lid, eerste zin, en vierde lid". Voorts wordt "termijnen van onderscheidenlijk drie, vijf en twaalf jaren" vervangen door "termijnen van drie, vijf, onderscheidenlijk twaalf, jaren".

3. Onder vernummering van het tweede tot en met vierde lid tot derde tot en met vijfde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. De in de artikelen 11, derde lid, eerste zin, en 16, derde lid, eerste zin, en vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen vermelde termijnen worden bij een verkrijging als bedoeld in artikel 21, vierde lid, verlengd met de tijd tussen het tijdstip van die verkrijging en de dag na de dag van inschrijving van de akte van overlijden van de bezwaarde in de registers van de burgerlijke stand.

Artikel V, onderdeel D (artikel 66 van de Successiewet 1956)

Ingevolge artikel 11, derde lid, AWR vervalt voor de schenkbelasting de bevoegdheid tot het vaststellen van de (primitieve) aanslag drie jaren na het moment van de schenking. Uit artikel 66 eerste lid, aanhef en onderdeel 2°, SW 1956 volgt a contrario dat dit alleen geldt als de aangifte schenkbelasting is gedaan binnen vier maanden na het einde van het kalenderjaar waarin de schenking heeft plaatsgevonden.⁵ Zoals toegelicht in het algemeen deel van deze memorie wordt in dat kader eveneens voorgesteld de in artikel 66, eerste lid, aanhef en onderdeel 2°, SW 1956 opgenomen termijn van vier maanden te verlengen naar zes maanden. Daarmee houden belastingplichtigen dezelfde marge van twee maanden als onder de bestaande regelgeving tussen het einde van de minimale wettelijke termijn voor het indienen van een aangifte schenkbelasting, bedoeld in artikel 46 SW 1956, die zoals gezegd ingevolge dit wetsvoorstel wordt verlengd van twee maanden naar vier maanden, en het moment waarop het nog niet hebben gedaan van de aangifte leidt tot een verschuiving van het moment waarop de aanslagtermijn intreedt. Indien de aangifte namelijk later wordt gedaan dan vier (op grond van dit wetsvoorstel: zes) maanden na het einde van het kalenderjaar waarin de schenking heeft plaatsgevonden, gaat de aanslagtermijn van drie jaren ingevolge artikel 66, eerste lid, aanhef en onderdeel 2°, SW 1956 in na de dag van die aangifte. Indien helemaal geen aangifte is gedaan, gaat de genoemde aanslagtermijn ingevolge artikel 66, eerste lid, aanhef en onderdeel 2°, SW 1956 in na de dag van inschrijving van de akte van overlijden van de schenker of van de begiftigde in de registers van de burgerlijke stand.

Zoals toegelicht in het algemeen deel van deze memorie wordt voorgesteld de wijzigingen van de hiervoor genoemde artikelen van de SW 1956 voor het eerst toepassing te laten vinden met betrekking tot schenkingen die in het kalenderjaar 2027 zijn gedaan.

De voorgestelde wijzigingen van artikel 66, eerste lid, aanhef, SW 1956 zijn enkel redactionele verbeteringen. Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd. De voorgestelde invoering van artikel 66, tweede lid, SW 1956 betreft wel een inhoudelijke wijziging, namelijk een verlenging van de aanslagtermijn en de navorderingstermijnen voor de situatie dat de zogenoemde verwachterverkrijgt op een eerder tijdstip dan het tijdstip van overlijden van de zogenoemde

⁵ Ingeval zowel de schenker als de begiftigde een rechtspersoon is, vervalt de bevoegdheid tot het vaststellen van een aanslag of navorderingsaanslag twintig jaren na de schenking.

bezwaarde (zie de toelichting op de in artikel I, onderdeel B, opgenomen wijziging van artikel 21 SW 1956).

De aangiftetermijn bedraagt normaal gesproken twintig maanden na het overlijden van de insteller (artikel 45, eerste lid, SW 1956). Op grond van artikel 45, tweede lid, SW 1956 geldt voor een tweetrapsmaking echter dat de aangiftetermijn voor de verwachter ingaat op de dag waarop de opschortende voorwaarde is vervuld. Dat betekent dat de verwachter als erfgenaam van de insteller binnen een termijn van twintig maanden aangifte moet doen, gerekend vanaf het tijdstip waarop de opschortende voorwaarde is vervuld. Het komt meer dan incidenteel voor dat deze aangifte niet wordt gedaan. Indien de voorwaarde op een eerder tijdstip dan het overlijden van de bezwaarde wordt vervuld, constateert de Belastingdienst dit vaak pas nadat de overlijdensakte van de bezwaarde in de registers van de burgerlijke stand is ingeschreven. De Belastingdienst kan dan soms geen belastingaanslag meer opleggen omdat de termijn voor het opleggen van een navorderingsaanslag (vijf of twaalf jaar nadat de ontbindende en de opschortende voorwaarde zijn vervuld) is verstreken. Zoals in paragraaf PM van het algemeen deel van deze memorie is toegelicht, wordt voorgesteld om voor deze situaties de aanslagtermijn en de navorderingstermijnen te verlengen. Als de Belastingdienst op de hoogte is gekomen van de erfenis van de verwachter na het overlijden van de bezwaarde, kan de Belastingdienst alsnog een aanslag of navorderingsaanslag opleggen aan de verwachter. Artikel 66 SW 1956 geeft regels wanneer de termijn aanvangt waarbinnen een aanslag kan worden opgelegd. Zo schrijft artikel 66, eerste lid, aanhef en onder 1o, SW 1956 voor dat de termijn voor het opleggen van een aanslag of navorderingsaanslag erfbelasting ingaat na de dag van inschrijving van de overlijdensakte in de registers van de burgerlijke stand en dat voor de situatie van een tweetrapstestament deze termijn gaat lopen op de dag waarop de opschortende voorwaarde is vervuld. Voorgesteld wordt om de termijn van drie jaar voor de aanslag (artikel 11, derde lid, AWR) en van vijf (de hoofdregel) dan wel twaalf jaar (als sprake is van een bestanddeel dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen) voor de navorderingsaanslag (artikel 16, derde en vierde lid, AWR) voor de situatie van een tweetrapstestament te verlengen met de tijd die is gelegen tussen het tijdstip waarop het genot van het verkregene voor de verwachter aanvangt (het tijdstip dat de voorwaarde in vervulling gaat) en de dag na de dag van inschrijving van de akte van overlijden van de bezwaarde in de registers van de burgerlijke stand. Deze verlenging wordt gerealiseerd door in artikel 66 SW 1956 – onder vernummering van het tweede tot en met vierde lid tot derde tot en met vijfde lid – een nieuw tweede lid in te voegen dat bepaalt dat de termijn voor het opleggen van belastingaanslagen wordt verlengd met de tijd tussen het tijdstip van verkrijging door de verwachter (vervulling opschortende voorwaarde) en de dag na de dag van inschrijving van de akte van overlijden van de bezwaarde in de registers van de burgerlijke stand.

Deze voorgestelde wijziging vindt op grond van de bij een zogenoemde materiewet geldende hoofdregel voor het eerst toepassing met betrekking tot belastingaanslagen erfbelasting ter zake van belastbare feiten – in deze context de vervulling van de opschortende voorwaarde – die op of na 1 januari 2028 plaatsvinden.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er in artikel 66 SW 1956 geen aanvullende wetswijzigingen nodig zijn voor tweetraps-schenken. De schenker beschikt in dat geval meerdere keren over hetzelfde vermogen. Eerst verkrijgt de bezwaarde het vermogen krachtens schenking. Aan de schenking is in deze situatie zowel een ontbindende voorwaarde als een opschortende

voorwaarde verbonden. Indien deze voorwaarden in vervulling gaan, vindt een verkrijging krachtens schenking⁶ plaats door de verwachter. De artikelen 4:140, eerste lid, en 4:141 BW zijn van overeenkomstige toepassing op tweetrapsschenken op grond van artikel 7:180 BW. Indien sprake is van een tweetrapsschenking waarbij de verwachter geen aangifte schenkbelasting van de verkrijging heeft gedaan, geldt op grond van artikel 66, eerste lid, onderdeel 2o, SW 1956 dat de in de artikelen 11, derde lid, en 16, derde en vierde lid, AWR vermelde aanslagtermijn, onderscheidenlijk navorderingstermijnen, ingaan na de dag van inschrijving van de akte van overlijden van (afhankelijk van wie het eerst overlijdt) de insteller of de verwachter in de registers van de burgerlijke stand. Als het overlijden van de insteller echter plaatsvindt voor het vervullen van de opschortende waarde dan wordt de verkrijging aangemerkt als een verkrijging krachtens erfrecht op grond van artikel 12, eerste lid, SW 1956. In een dergelijk geval geldt reeds de verlengde aanslagtermijn van het voorgestelde artikel 66, tweede lid, SW 1956.

Artikel VI

De Wet op belastingen van rechtsverkeer wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 2, derde lid, onderdeel b, ten tweede, wordt "artikel 14, tweede lid" vervangen door "artikel 14, derde lid".

Artikel VI, onderdeel A (artikel 2 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Met het Belastingplan 2025 is er per 1 januari 2026 in artikel 14 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer ("WBR") een nieuw tarief toegevoegd. Hierbij is verzuimd de in artikel 2 WBR opgenomen verwijzing ook aan te passen. Daardoor wordt in artikel 2, derde lid, onderdeel b, ten tweede, WBR onjuist verwezen naar artikel 14, tweede lid, WBR. Dit moet artikel 14, derde lid, WBR zijn. Met de voorgestelde maatregel wordt dit met terugwerkende kracht ook tot en met 1 januari 2026 hersteld.

B.

Artikel 15, eerste lid, onderdeel n, komt te vervallen.

Artikel VI, onderdeel B (artikel 15 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Voorgesteld wordt om artikel 15, eerste lid, onderdeel n, van de Wet op belastingen van rechtsverkeer (WBR) te laten vervallen. Dat onderdeel bevat een vrijstelling van overdrachtsbelasting voor verkrijgingen van woningen die door een woningcorporatie worden overgedragen aan het wooninvesteringsfonds (WIF). Deze vrijstelling heeft haar werking verloren, aangezien het WIF in 2014 is opgeheven en de vrijstelling sindsdien niet meer wordt gebruikt. Met het laten vervallen van artikel 15, eerste lid, onderdeel n, WBR wordt derhalve een bepaling zonder praktische betekenis geschrapt.

⁶ Of krachtens erfrecht als de insteller is overleden voor de vervulling van de voorwaarde (artikel 12, eerste lid, tweede zin, SW 1956).

Er wordt niet voorgesteld de onderdelen die volgen na artikel 15, eerste lid, onderdeel n, WBR te verletteren. Aangezien het in de praktijk niet ongebruikelijk is om een vrijstelling aan te duiden door de bijbehorende letter te noemen, zou verlettering tot verwarring kunnen leiden. Verlettering zou ook meebrengen dat aangifteprogramma's moeten worden aangepast. Daarnaast monitort de Belastingdienst op basis van de huidige letters hoe vaak er in de aangifte een beroep wordt gedaan op een vrijstelling.

C.

In artikel 54 wordt onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid, een lid ingevoegd, luidende:

2. Degene die aandelen als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a overdraagt, anders dan ingeval van overdracht van economische eigendom als bedoeld in het eerste lid, is verplicht binnen twee weken na de verkrijging aan de inspecteur te melden dat de aandelen zijn overgedragen.

Artikel VI, onderdeel C (artikel 54 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Met de invoeging van het nieuwe tweede lid wordt voorgesteld om een meldingsplicht te introduceren voor de vervreemder van aandelen in een OZR. Vanaf het moment van verkrijging van de aandelen heeft de vervreemder twee weken om een melding van de overdracht aan de Belastingdienst te doen. Voor een toelichting op de voorgestelde meldingsplicht wordt verwezen naar paragraaf **PM** van het algemeen deel van deze memorie.

Artikel VII

De Wet op de omzetbelasting 1968 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Tabel I wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a, post 1, vervalt "met dien verstande dat tot de voedingsmiddelen niet worden gerekend alcoholhoudende dranken;" .

2. Aan de algemene aantekening wordt een zin toegevoegd, luidende: Tot tabel I behoren evenmin alcoholhoudende dranken.

Artikel VII, onderdeel A (tabel I van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Op grond van artikel 9, tweede lid, onderdeel a, en artikel 20, tweede lid, onderdeel a, Wet OB 1968 in samenhang met tabel I, onderdeel a, post 1, Wet OB 1968, is op producten die zijn bestemd om te worden aangewend als aanvulling op dan wel ter vervanging van eet- en drinkwaren die plegen te worden aangewend voor menselijke consumptie (voedingsmiddelen) het verlaagde btw-tarief van toepassing. In tabel I, onderdeel a, post 1, is ook geregeld dat alcoholhoudende dranken niet tot de voedingsmiddelen worden gerekend. In tabel I, onderdeel b, post 12 is opgenomen: "het verstrekken van voedingsmiddelen als bedoeld in post a 1, voor gebruik ter plaatse binnen het kader van het hotel-, café-, restaurant-, pension- en aanverwant

bedrijf". Hierdoor is op de dienst bestaande uit het verstrekken van alcoholhoudende dranken in de horeca ook het verlaagde btw-tarief niet van toepassing.

Met deze wijziging worden alcoholhoudende dranken in alle gevallen niet begrepen onder de goederenleveringen en diensten waarop het verlaagde btw-tarief van toepassing is, ongeacht de context waarin deze prestaties worden verricht of de samenstelling met andere prestaties. Hiermee wordt verduidelijkt dat alcoholhoudende dranken altijd onder het algemene btw-tarief vallen, ook indien zij als onderdeel van of in samenhang met een van de onder deze tabel vallende prestaties worden aangeboden. Met deze wijziging wordt verduidelijkt dat alcoholhoudende dranken in alle situaties uitgesloten zijn van het verlaagde btw-tarief. Dit wordt vormgegeven door de zinsnede uit post a1 te verwijderen en op te nemen in de Algemene aantekening bij Tabel I. Dit bevordert de rechtszekerheid.

Artikel VIII

Artikel 35 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "Wanneer de schorsing eindigt omdat met het motorrijtuig gebruik van de weg wordt gemaakt" vervangen door "Wanneer uit het kentekenregister blijkt dat de schorsing is beëindigd omdat met het motorrijtuig gebruik van de weg is gemaakt".

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. De na te heffen belasting wordt berekend over een tijdsduur van twaalf maanden, waarbij als laatste dag geldt de dag die voorafgaat aan de dag waarop blijkens het kentekenregister de schorsing is beëindigd omdat met het motorrijtuig gebruik van de weg is gemaakt.

3. In het derde lid wordt "vier tijdvakken" vervangen door "twaalf maanden, genoemd in het tweede lid,".

4. Het zesde lid vervalt.

Artikel VIII (artikel 35 Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

In het eerste lid wordt voorgesteld om de bevoegdheid tot naheffing te koppelen aan de registratie in het kentekenregister. Naheffing vindt plaats wanneer uit het kentekenregister blijkt dat de schorsing is beëindigd wegens gebruik van de weg. Dit brengt mee dat signalen van weggebruik tijdens schorsing eerst moeten worden gemeld aan de RDW, die deze beoordeelt en – indien daartoe aanleiding bestaat – verwerkt in het kentekenregister. De Belastingdienst gaat vervolgens uitsluitend op deze registratie af, bij het opleggen van een naheffingsaanslag. Indien de inspecteur beschikt over informatie waaruit blijkt dat mogelijk sprake is van gebruik van de weg tijdens schorsing, kan hij hiervan een melding doen aan de RDW, die deze informatie betreft bij de beoordeling en registratie. Hiermee wordt gewaarborgd dat de feitenvaststelling plaatsvindt binnen het stelsel van het kentekenregister en dat de Belastingdienst handelt op basis van de daarin opgenomen authentieke gegevens.

In het tweede lid wordt voorgesteld de naheffingsperiode te vereenvoudigen. In plaats van vier aaneensluitende tijdvakken van drie maanden wordt de naheffingsaanslag berekend over een periode van twaalf maanden. Als laatste dag van deze periode geldt de dag die voorafgaat aan de

dag waarop blijkens het kentekenregister de schorsing is beëindigd wegens gebruik van de weg. Hiermee wordt aangesloten bij de datum waarop de schorsing van rechtswege is geëindigd en in het kentekenregister is verwerkt.

In het derde lid wordt voorgesteld de verwijzing naar de naheffingsperiode aan te passen aan de nieuwe systematiek. In plaats van de vier tijdvakken wordt verwezen naar de periode van twaalf maanden, genoemd in het tweede lid.

In het vierde lid wordt voorgesteld om het zesde lid van artikel 35 Wet MRB 1994 te laten vervallen. Het zesde lid bevat een fiscale fictie op grond waarvan de schorsing voor de heffing wordt geacht te eindigen op de laatste dag van het lopende tijdvak waarin gebruik van de weg is gemaakt. Deze fictie is niet langer nodig, omdat het moment van beëindiging van de schorsing voortaan rechtstreeks wordt ontleend aan het kentekenregister. Door het vervallen van deze fictie wordt aangesloten bij het moment waarop de schorsing feitelijk en juridisch van rechtswege eindigt.

Artikel IX

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 29b vervalt.

Artikel IX, onderdeel A (artikel 29b van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Voorgesteld wordt artikel 29b van de Wet belastingen op milieugrondslag te laten vervallen. In dat artikel is een vrijstelling van afvalstoffenbelasting opgenomen voor de afgifte ter verwijdering of de overbrenging ter verwijdering van afzonderlijk aangeboden asbest en asbesthoudende producten die toegepast zijn geweest als dakbedekking. Deze vrijstelling kan, krachtens of bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden en beperkingen, worden toegepast op asbest en asbesthoudende producten afkomstig van daken die uiterlijk 31 december 2024 zijn gesaneerd en waarvan de afgifte ter verwijdering uiterlijk 31 maart 2025 heeft plaatsgevonden. Nu deze data zijn verstreken, heeft de vrijstelling geen praktische betekenis meer.

B.

Artikel 31a vervalt.

Artikel IX, onderdeel B (artikel 31a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Artikel IX, onderdeel B regelt het vervallen van de overgangsregeling, die was tegelijkertijd geïntroduceerd met de heffing van afvalstoffenbelasting bij verwijdering buiten Nederland van in Nederland ontstane afvalstoffen per 1 januari 2019. Op basis van dit artikel is ook afvalstoffenbelasting verschuldigd indien de toestemming tot overbrenging was verleend voor 1 januari 2019 en er na die datum afvalstoffen fysiek werden overgebracht. Omdat toestemmingen tot het overbrengen van afvalstoffen niet meer geldig zijn als deze voor 2019 zijn afgegeven, heeft deze overgangsregeling thans geen betekenis meer.

C.

In artikel 47, eerste lid, onderdeel t, wordt “het zakelijk verbruik, bedoeld in onderdeel t” vervangen door “zakelijk verbruik”.

Artikel IX, onderdeel C (artikel 47 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Ingevolge artikel VI, onderdeel D, onder 1, **FVW 2026** is per 1 januari 2026 de tot die datum in artikel 47, eerste lid, onderdeel p, Wbm opgenomen begripsbepaling ‘energie-intensief bedrijf’ vervallen en zijn de daaropvolgende onderdelen verletterd. De verwijzing in de begripsbepaling ‘niet-zakelijk verbruik’ in artikel 47, eerste lid, onderdeel t, Wbm is destijds niet op deze verlettering aangepast, waardoor deze onbedoeld niet meer naar de begripsbepaling ‘zakelijk verbruik’ verwijst.

Voorgesteld wordt de verwijzing te laten vervallen. De verwijzing is niet nodig, aangezien de begripsbepaling ‘zakelijk verbruik’ onverkort van toepassing is op artikel 47, eerste lid, onderdeel p, Wbm ingevolge de aanhef van dat artikel. Omdat de verkeerde verwijzing per 1 januari 2026 is ontstaan, wordt in artikel XXVI, eerste lid, onderdeel h, voorgesteld de wijziging door te voeren met terugwerkende kracht tot en met die datum.

D.

Artikel 59 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, wordt als volgt gewijzigd:

a. In het eerste aandachtsstreepje wordt “1 000 kubieke meter” vervangen door “170 000 kubieke meter”.

b. Het tweede aandachtsstreepje vervalt.

2. Het eerste lid, onderdeel c, wordt als volgt gewijzigd:

a. In het eerste aandachtsstreepje wordt “2 900 kWh” vervangen door “10 000 kWh” en wordt het tarief verlaagd met € 0,00018.

b. Het tweede aandachtsstreepje vervalt.

3. In het eerste lid, onderdeel d, wordt “vijfde aandachtsstreepje” vervangen door “vierde aandachtsstreepje”.

4. In het derde lid wordt “tweede aandachtsstreepje” vervangen door “eerste aandachtsstreepje”.

Artikel IX, onderdeel D (artikel 59 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Voorgesteld wordt de eerste twee schijven van de energiebelasting voor zowel aardgas als elektriciteit samen te voegen per 1 januari 2028. Zie voor de toelichting op deze maatregel paragraaf **PM** van het algemeen deel van deze memorie. Bij de samenvoeging van de eerste twee schijven in artikel 59, eerste lid, onderdelen a en c, Wbm blijven de grenzen van de huidige tweede schijven behouden. De samengevoegde eerste schijf voor aardgas geldt zodoende voor het verbruik tot en met 170.000 m³. De samengevoegde eerste schijf voor elektriciteit geldt voor het verbruik tot en met 10.000 kWh. De overige schijflengtes blijven gelijk.

Daarnaast wordt per 1 januari 2028 het tarief van de samengevoegde eerste schijf voor elektriciteit verlaagd met € 0,00018. Zie voor de toelichting op deze maatregel paragraaf **PM** van het algemeen deel van deze memorie.

Met de samenvoeging van de eerste twee schijven vervalt het tweede aandachtsstreepje in artikel 59, eerste lid, onderdelen a en c, Wbm en verschuiven de schijven in het huidige derde, vierde en vijfde aandachtsstreepje naar respectievelijk het tweede, derde en vierde aandachtsstreepje. De verwijzing naar de hoogste schijf voor elektriciteit in artikel 59, eerste lid, onderdeel d, Wbm wordt hierop aangepast. Hierdoor blijft het tarief voor zakelijk verbruik van elektriciteit boven 10 miljoen kWh van toepassing op waterstof. De verwijzing in artikel 59, derde lid, Wbm naar het tweede aandachtsstreepje van artikel 59, eerste lid, onderdeel a, Wbm wordt vervangen door een verwijzing naar het eerste aandachtsstreepje van genoemd onderdeel. Hierdoor blijft het blokverwarmingstarief gelijk aan het tarief voor het verbruik van aardgas tot en met 170.000 m3.

E.

In artikel 59c wordt "artikel 47, eerste lid, onderdelen u tot en met y" vervangen door "artikel 47, eerste lid, onderdelen v tot en met z".

Artikel IX, onderdeel E (artikel 59c van de Wet belastingen op milieugrondslag)

In de artikelsgewijze toelichting bij artikel IX, onderdeel C, van dit wetsvoorstel is toegelicht dat een verlettering heeft plaatsgevonden op grond van de FVW 2026 in artikel 47, eerste lid, Wbm per 1 januari 2026. Naar aanleiding van die verlettering is de verwijzing in artikel 59c Wbm naar artikel 47, eerste lid, onderdelen v tot en met z, Wbm aangepast. Dit is geregeld in artikel VI, onderdeel F, FVW 2026. Artikel 59c Wbm verwijst echter naar artikel 47, eerste lid, onderdelen v tot en met z, Wbm zoals deze luidde op 31 maart 2021.⁷ Voornoemde verlettering per 1 januari 2026 heeft deze historische versie van artikel 47 Wbm niet gewijzigd. De verwijzing in artikel 59c Wbm behoeftte zodoende geen aanpassing door de verlettering. Voorgesteld wordt daarom om de wijziging van artikel 59c Wbm ingevolge artikel VI, onderdeel F, FVW 2026 terug te draaien. Aangezien de onjuiste aanpassing van de verwijzing geschiedde per 1 januari 2026, wordt in artikel XXVI, eerste lid, onderdeel h, voorgesteld de wijziging door te voeren met terugwerkende kracht tot en met die datum.

F.

Artikel 60, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste aandachtsstreepje wordt "tweede aandachtsstreepje" vervangen door "eerste aandachtsstreepje".
2. In het tweede aandachtsstreepje wordt "derde aandachtsstreepje" vervangen door "tweede aandachtsstreepje".
3. In het derde aandachtsstreepje wordt "vierde aandachtsstreepje" vervangen door "derde aandachtsstreepje".
4. In het vierde aandachtsstreepje wordt "vijfde aandachtsstreepje" vervangen door "vierde aandachtsstreepje".

⁷ Artikel 59c Wbm jo. artikelen XXXI, onderdeel C, en XLII, derde lid, van het Belastingplan 2021.

Artikel IX, onderdelen F en G (artikelen 60 en 60b van de Wet belastingen op milieugrondslag)

In de artikelsgewijze toelichting bij artikel IX, onderdeel D, van dit wetsvoorstel is toegelicht dat de voorgestelde samenvoeging van de eerste schijven in de energiebelasting voor aardgas en elektriciteit leidt tot verschuivingen in artikel 59, eerste lid, onderdelen a en c, Wbm. Het tweede aandachtsstreepje vervalt. De schijven die momenteel bij het derde tot en met vijfde aandachtsstreepje staan, verschuiven naar het tweede tot en met vierde aandachtsstreepje. De verwijzingen in de artikelen 60, eerste lid, en 60b, eerste lid, Wbm naar specifieke schijven uit artikel 59, eerste lid, onderdelen a en c, Wbm worden hierop aangepast. Hierdoor blijven de tarieven voor aardgas dat wordt verbruikt in de glastuinbouw voor verwarming ter bevordering van het groeiproces van tuinbouwproducten een percentage van het reguliere tarief voor aardgas voor diezelfde verbruikshoeveelheid. Het walstroomtarief blijft hierdoor een percentage van het tarief voor het verbruik van elektriciteit tussen de 50.000 en 10 miljoen kWh.

G.

In artikel 60b, eerste lid, wordt "vierde aandachtsstreepje" vervangen door "derde aandachtsstreepje".

H.

Artikel 63 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "Op de ter zake van de levering van elektriciteit, bedoeld in artikel 50, eerste lid, verschuldigde belasting" vervangen door "Bij de berekening van de belasting".

2. In het eerste lid wordt "onroerende zaken die op zich als gebouwde eigendommen zijn aan te merken en die kunnen dienen als woning of ten behoeve van de uitoefening van een bedrijf of beroep of anderszins een verblijfsfunctie hebben" vervangen door "een object met een verblijfsfunctie".

3. Aan het eerste lid wordt toegevoegd "waaruit elektriciteit aan de verbruiker wordt geleverd met een allocatiepunt dat in bedrijf is".

4. Onder vernummering van het tweede tot en met zevende lid tot derde tot en met achtste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Onder een object met een verblijfsfunctie wordt verstaan:

a. een onroerende zaak waarvan ten minste één gebouw als gebruiksfunctie heeft een bijeenkomstfunctie, celfunctie, gezondheidszorgfunctie, industrie functie, kantoorfunctie, logiesfunctie, onderwijsfunctie, sportfunctie, winkelfunctie of woonfunctie als bedoeld in onderdeel B van bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving;

b. een voor woon-, bedrijfsmatige of recreatieve doeleinden geschikt gebouwd eigendom op een terrein of een gedeelte daarvan dat bestemd is voor het permanent plaatsen van een niet direct en niet duurzaam met de aarde verbonden ruimte;

c. een voor woon-, bedrijfsmatige of recreatieve doeleinden geschikt drijvend object op een plaats in het water die bestemd is voor het permanent afmeren van dat object.

5. In het derde lid (nieuw) vervalt ", bedoeld in het eerste lid,".

6. In het vierde lid (nieuw) wordt “de belastingvermindering, bedoeld in het eerste lid” vervangen door “de vermindering”.

7. In het vijfde lid (nieuw) wordt “worden de in het eerste lid genoemde bedragen” vervangen door “wordt het bedrag, genoemd in het eerste lid, tweede zin,”.

8. Onder vernummering van het zesde tot en met achtste lid (nieuw) tot achtste tot en met tiende lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

6. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid verstrekt de gegevensuitwisselingsentiteit, genoemd in artikel 4.15, eerste lid, van de Energiewet, met toepassing van een elektronisch communicatiesysteem gegevens aan een leverancier als bedoeld in artikel 1.1 van de Energiewet. De afdelingen 4.3 en 4.4 van de Energiewet zijn niet van toepassing met betrekking tot deze gegevensverstrekking.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de voorwaarden waaronder de gegevensuitwisselingsentiteit de taak, bedoeld in het zesde lid, uitoefent.

9. In het achtste lid (nieuw) wordt “het eerste en vierde lid” vervangen door “het eerste, derde en vijfde lid” en wordt toegevoegd “, met dien verstande dat onder een object met een verblijfsfunctie wordt verstaan een onroerende zaak die als gebouwd eigendom is aan te merken en die kan dienen als woning of ten behoeve van de uitoefening van een bedrijf of beroep of anderszins een verblijfsfunctie heeft, alsmede een object als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c”.

10. In het negende lid (nieuw) vervalt “op voordracht van Onze Minister vast te stellen” en wordt “de belastingvermindering, bedoeld in het eerste lid, wordt verleend” vervangen door “de vermindering wordt toegepast”.

Artikel IX, onderdeel H (artikel 63 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Met de voorgestelde wijzigingen van artikel 63 Wbm wordt een vereenvoudigde uitvoering van de belastingvermindering in de energiebelasting mogelijk gemaakt. Zie voor de toelichting op deze maatregel paragraaf 2.PM van het algemeen deel van deze memorie.

Het huidige criterium voor de onroerende zaken waarbij de belastingvermindering wordt toegepast, wordt vervangen door het criterium dat sprake moet zijn van een object met een verblijfsfunctie. Zie voor de toelichting op dit nieuwe criterium paragraaf 2.PM van het algemeen deel van deze memorie. Of een object aan dit criterium voldoet, volgt niet direct uit het in de LV BAG opgenomen gebruiksdoel, maar volgt uit de uitwerking van het criterium in het voorgestelde tweede lid.

Het voorgestelde tweede lid bevat drie aparte regelingen. Ten eerste wordt de vermindering toegepast met betrekking tot onroerende zaken waarvan ten minste één gebouw een ander gebruiksdoel heeft dan ‘overige gebruiksfunctie’. Van een overige gebruiksfunctie is sprake als een gebouw niet één van de met name genoemde gebruiksfuncties heeft en het verblijven van personen een ondergeschikte rol speelt. Verder vallen onder objecten met een verblijfsfunctie ingevolge het voorgestelde tweede lid, onderdelen b en c, onroerende zaken waarvan het terrein is aangewezen als een standplaats en drijvende objecten op een ligplaats. Voor de definitie van een standplaats en ligplaats is aangesloten bij de begripsbepalingen in artikel 1, onderdelen g en l, van de Wet basisregistratie adressen en gebouwen.

Momenteel is in artikel 4.8 van het Beleidsbesluit belastingen op milieugrondslag een goedkeuring opgenomen voor het toepassen van de belastingvermindering met betrekking tot drijvende objecten die niet kwalificeren als onroerende zaak. Met de voorgestelde wijzigingen vervalt het criterium van een onroerende zaak uit het eerste lid en wordt de toepassing van de belastingvermindering met betrekking tot drijvende objecten in het geval van levering van elektriciteit via een aansluiting in het tweede lid geregeld.

Met de overige voorgestelde wijzigingen van het eerste lid wordt het criterium vervangen dat er belasting verschuldigd is op grond van artikel 50, eerste lid, Wbm. Zie voor de toelichting op deze maatregel paragraaf 2.PM van het algemeen deel van deze memorie. Voorgesteld wordt het criterium te vervangen door het criterium dat de aansluiting een allocatiepunt moet hebben dat in bedrijf is. Of een allocatiepunt in bedrijf is volgt uit de fysieke status van het allocatiepunt, die wordt vermeld in het C-AR. De voorwaarden voor het toepassen van de belastingvermindering blijven verder gelijk. Om dit te bewerkstelligen wordt aan het eerste lid toegevoegd dat sprake moet zijn van levering van elektriciteit aan de gebruiker. Deze voorwaarden volgen momenteel uit de eerste zinsnede van het eerste lid.

Het voorgestelde zesde lid regelt de taak van de GUE in de beoogde gegevensuitwisseling. De beoogde gegevensuitwisseling is toegelicht in paragraaf 2.PM van het algemeen deel van deze memorie. In het beoogde stelsel biedt de GUE energieleveranciers een service aan. De energieleverancier bevestigt de service, waarna de GUE via de service de reactie verstrekt dat een object wel of niet kwalificeert als object met een verblijfsfunctie.

Ingevolge het voorgestelde zesde lid is deze service een elektronisch communicatiesysteem waarop alle leveranciers in de zin van artikel 1.1 van de Energiewet worden aangesloten. Een leverancier in de zin van de Energiewet is een natuurlijk persoon of rechtspersoon die elektriciteit of aardgas levert aan een eindafnemer. Een eindafnemer is eenieder die een aansluiting heeft en elektriciteit of aardgas koopt voor eigen gebruik. Waar sprake is van een levering van elektriciteit via een aansluiting is daarmee altijd sprake van een leverancier in de zin van artikel 1.1 van de Energiewet. Iedere partij die de vermindering op grond van het eerste lid toepast, wordt daarmee aangesloten op de service.

Het voorgestelde zesde lid verklaart verder de afdelingen 4.3 en 4.4 van de Energiewet niet van toepassing met betrekking tot de taak van de GUE omtrent de belastingvermindering. Die afdelingen bevatten voor de GUE verschillende voorschriften rondom toegangsprocedures, identificatie, gegevensbescherming, gegevensbepaling, rapportage en klachtenafhandeling. Veel van deze bepalingen zijn niet relevant voor de taak van de GUE met betrekking tot de belastingvermindering.

Ingevolge het voorgestelde zevende lid worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere voorwaarden gesteld waaronder de GUE diens taak met betrekking tot de belastingvermindering uitoefent. Dit betreft allereerst voorwaarden omtrent de verwerking van gegevens door de GUE. Daarbij wordt tevens uitgewerkt welke gegevens de GUE opvraagt uit de LV WOZ en de LV BAG en onder welke voorwaarden deze gegevens worden gedeeld met de energieleverancier. Voorts kunnen voorwaarden worden gesteld aan de service. De voorschriften uit de afdelingen 4.3 en 4.4 van de Energiewet kunnen daarbij ter inspiratie dienen.

Verder wordt voorgesteld het achtste lid (nieuw) op enkele punten aan te passen. Dit lid ziet op situaties waarin belasting verschuldigd is op grond van artikel 50, derde lid, Wbm. Dit is

bijvoorbeeld het geval als er sprake is van levering van elektriciteit anders dan via een aansluiting als bedoeld in artikel 47, eerste lid, onderdeel f, Wbm.

In de situaties die onder het achtste lid (nieuw) vallen, is er geen sprake van levering via een aansluiting. De belastingplichtige is daarmee in de regel een ander dan de leverancier, bedoeld in artikel 1.1 van de Energiewet. Deze andere belastingplichtigen worden niet aangesloten op de service van de GUE. Zij kunnen daarmee niet via de GUE achterhalen of aan de voorwaarden uit het voorgestelde tweede lid is voldaan. Voorgesteld wordt daarom om de voorwaarden uit het voorgestelde tweede lid niet van toepassing te laten zijn indien het achtste lid (nieuw) van toepassing is. Door de voorgestelde wijziging blijft het huidige criterium voor de onroerende zaken die de vermindering ontvangen gehandhaafd bij toepassing van het achtste lid (nieuw).

Drijvende objecten op een ligplaats vormen hierop een uitzondering. Deze objecten kwalificeren veelal niet als onroerende zaken, maar als roerende zaken. Daardoor vallen deze objecten vaak niet onder het huidige criterium. Door de voorgestelde verwijzing in het achtste lid (nieuw) naar het tweede lid, onderdeel c, wordt de vermindering ook toegepast met betrekking tot drijvende objecten op een ligplaats die kwalificeren als roerende zaak indien geen sprake is van levering via een aansluiting.

Verder wordt voorgesteld om in het achtste lid (nieuw) een verwijzing op te nemen naar het derde lid (nieuw) en om de verwijzing naar het vierde lid op de vernummering aan te passen.

Tot slot worden enkele wijzigingen in het derde, vierde, vijfde en negende lid (nieuw) voorgesteld. Hiermee wordt onder andere de belastingvermindering in artikel 63 Wbm steeds op dezelfde manier aangeduid en wordt de verwijzing in het vijfde lid (nieuw) naar het bedrag van de belastingvermindering verbeterd. Deze wijzigingen zijn redactioneel van aard. Inhoudelijk verandert er niets.

Artikel X

In de Algemene wet inzake rijksbelastingen wordt in artikel 67ob "artikel 66, vierde lid" vervangen door "artikel 66, vijfde lid".

Artikel X (artikel 67ob van de Algemene wet inzake rijksbelastingen)

De voorgestelde aanpassing van artikel 67ob, vierde lid, AWR vloeit voort uit de voorgestelde vernummering van artikel 66, vierde lid, SW 1956.

Artikel XI

In de Kostenwet invordering rijksbelastingen komt artikel 3, eerste lid, als volgt te luiden:

1. Voor het betekenen van een dwangbevel met bevel tot betaling is verschuldigd 10 percent van de gevorderde som, met dien verstande dat niet minder dan € PM en niet meer dan € PM is verschuldigd.

Artikel XI (artikel 3 van de Kostenwet invordering rijksbelastingen)

Uit artikel 3, eerste lid, Kostenwet volgt welk bedrag voor het betekenen van een dwangbevel bij de belastingschuldige dan wel toeslaggerechtigde in rekening wordt gebracht. Het

bedrag is afhankelijk van de gevorderde som, waarbij een minimumbedrag geldt. In 2026 bedraagt het minimumbedrag € 56. Het bedrag van € 56 wordt in 2026 vervolgens telkens met € 5 verhoogd voor elk geheel bedrag van € 45 waarmee de openstaande belasting- of toeslagschuld € 45 te boven gaat⁸, met een maximumbedrag van € 16.524 als kosten voor het betekenen van een dwangbevel. In het algemeen deel van deze memorie is toegelicht waarom het wenselijk wordt geacht de systematiek voor het berekenen van het bedrag aan dwangbevelkosten te wijzigen. Uit het voorgestelde artikel 3, eerste lid, Kostenwet volgt dat voortaan 10% procent van de gevorderde som in rekening wordt gebracht als kosten voor het versturen van een dwangbevel. Hierbij zal een minimum- en maximumbedrag gelden. Het huidige maximumbedrag – inclusief jaarlijks indexeren – wordt gecontinueerd. Voor het minimumbedrag zal worden aangesloten bij het 'lage' tarief dat voor het versturen van een aanmaning in rekening wordt gebracht. Bij de kosten voor het versturen van een aanmaning gelden twee tarieven, het lage tarief⁹ en het hoge tarief¹⁰. Uit artikel 8, eerste lid, Kostenwet volgt dat deze tarieven – net als de huidige bedragen in artikel 3, eerste lid, Kostenwet – jaarlijks worden geïndexeerd. Artikel 8, eerste lid, Kostenwet wordt niet gewijzigd en dat betekent dat het minimum- en maximumbedrag voor het betekenen van een dwangbevel jaarlijks zullen worden geïndexeerd.

Artikel XII

In de Wet waardering onroerende zaken wordt aan hoofdstuk VII een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 40c

1. Het identificerend objectnummer of de bij het waardegegeven behorende temporele en meta-kenmerken van een bepaalde onroerende zaak worden via de landelijke voorziening WOZ verstrekt aan een derde die op grond van een wettelijk voorschrift bevoegd is tot gebruik van die gegevens.
2. De derde gebruikt de gegevens uitsluitend bij de uitoefening van de hem verleende bevoegdheid.
3. De derde is niet bevoegd de gegevens verder bekend te maken dan noodzakelijk voor de uitoefening van de hem verleende bevoegdheid.

Artikel XII (artikel 40c van de Wet waardering onroerende zaken)

Voorgesteld wordt om aan hoofdstuk VII van de Wet WOZ, die ziet op gegevensverstrekking, een artikel toe te voegen: artikel 40c Wet WOZ. Op grond van dit voorgestelde artikel verstrekt het Kadaster via de LV WOZ het identificerend objectnummer en de bij het waardegegeven behorende temporele en meta-kenmerken van onroerende zaken aan een derde. Voorgesteld wordt dat de verstrekking alleen plaatsvindt voor zover een derde die gegevens mag gebruiken op grond van een wettelijk voorschrift. Het wettelijk voorschrift specificeert welke derde bevoegd is tot gebruik van welke van de genoemde gegevens.

⁸ Voorbeeld: bij een openstaande schuld van € 360 zijn de dwangbevelkosten in 2026 € 91. Dit bedrag is als volgt opgebouwd: het minimumbedrag ad € 56 + € 35 voor de totale verhoging voor elke € 5 waarmee de openstaande schuld € 45 te boven gaat ((360 - 45) : 45 = 7. 7 x € 5 = € 35).

⁹ in 2026 € 10 voor een gevorderde som tot € 454.

¹⁰ in 2026 € 22 bij een gevorderde som van € 454 of meer.

De derde aan wie op grond van het voorgestelde artikel 40c Wet WOZ gegevens worden verstrekt, is geen bestuursorgaan. De derde is daarmee niet gehouden aan de verplichtingen zoals die gelden voor afnemers van de Basisregistratie waarde onroerende zaken. Op grond van het voorgestelde artikel 40c, tweede lid, Wet WOZ mag de derde de gegevens die aan hem zijn verstrekt, uitsluitend gebruiken voor de hem verleende bevoegdheid. Dit voorkomt gebruik van de gegevens voor andere doeleinden dan die waarvoor de derde de gegevens ontvangt. Op grond van het voorgestelde artikel 40c, derde lid, Wet WOZ mag de derde de gegevens ook niet verder verspreiden dan nodig is in het kader van de hem verleende bevoegdheid. De voorwaarden uit het voorgestelde artikel 40c, tweede en derde lid, Wet WOZ komen overeen met de voorwaarden die gelden voor afnemers van de Basisregistratie waarde onroerende zaken krachtens artikel 37c Wet WOZ en voor derden die op grond van artikel 40a Wet WOZ gegevens ontvangen.

Het identificerend objectnummer en de bij het waardegegeven behorende temporele en meta-kenmerken kunnen zowel worden verstrekt voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen als voor niet-woningen. Hierin verschilt het voorgestelde artikel 40c Wet WOZ van artikel 40a Wet WOZ. Op grond van dat artikel kunnen het waardegegeven en de daarbij behorende temporele en meta-kenmerken enkel met betrekking tot onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen aan derden worden verstrekt. Niet-woningen vallen niet onder artikel 40a Wet WOZ omdat het waardegegeven van niet-woningen concurrentiegevoelige informatie kan zijn. Het waardegegeven van niet-woningen kan ook op grond van het voorgestelde artikel 40c Wet WOZ niet worden verstrekt. Wel wordt het met het voorgestelde artikel mogelijk gemaakt om het identificerend objectnummer en de bij het waardegegeven behorende temporele en meta-kenmerken van niet-woningen aan derden die op grond van een wettelijk voorschrift bevoegd zijn tot gebruik van die gegevens te verstrekken.

Voorgesteld wordt in onderhavig wetsvoorstel de GUE als derde aan te wijzen. De GUE heeft het identificerend objectnummer en bij het waardegegeven behorende temporele en meta-kenmerken nodig voor de uitvoering van diens beoogde taak uit het voorgestelde artikel 63, zesde lid, Wbm. Deze gegevens zijn immers nodig om uit te vinden of een object een verblijfsfunctie heeft of niet in de zin van het voorgestelde artikel 63, tweede lid, Wbm. De GUE moet voor de uitoefening van diens taak deze gegevens ontvangen van zowel onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen als van niet-woningen. Van beide moet namelijk worden beoordeeld of deze een verblijfsfunctie hebben of niet.

Het voorgestelde artikel 40c Wet WOZ treedt in werking op hetzelfde moment als artikel XXIII van dit wetsvoorstel. Dit moment wordt bij koninklijk besluit bepaald. Vanaf het moment van inwerkingtreding van artikel XXIII, tweede lid, moet de GUE immers de service aanbieden. Zie hierover tevens de artikelsgewijze toelichting bij artikel XXIII van dit wetsvoorstel. Vanaf dat moment dient artikel 40c Wet WOZ eveneens in werking te treden. Daarmee voorziet de Wet WOZ tijdig in een grondslag voor het verstrekken van de gegevens aan de GUE die nodig zijn voor het aanbieden van de service.

Artikel XIII

De Wet herziening bedrag ineens wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel I, onderdeel D, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel 1 wordt "4.607" vervangen door "5.513"

2. Na onderdeel 1 wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

1a. Onderdeel A, onder 3, aanhef, komt te luiden: Onder vernummering van het tiende lid tot dertiende lid worden drie leden ingevoegd, luidende:.

3. In het in onderdeel 4 opgenomen onderdeel C, aanhef, wordt "Artikel 5.16c" vervangen door "Artikel 5.46".

Artikel XIII, onderdelen A en B, en artikel XXII (artikelen I en II van de Wet herziening bedrag ineens en artikel XIIB van Fiscale verzamelwet 2025)

De voorgestelde wijzigingen in de Wet herziening bedrag ineens en de Fiscale verzamelwet 2025 beogen technische verbeteringen aan te brengen. De voorgestelde wijzigingen met betrekking tot de afkoopgrens voor kleine lijfrenten, bedoeld in artikel 3.133, tweede lid, onderdeel d, Wet IB 2001, in de artikelen I, onderdeel D, onder 1, en II van de Wet herziening bedrag ineens zijn nodig aangezien op grond van artikel XXXVA, eerste lid, van het Belastingplan 2024 per 1 januari 2024 de verhoging van deze afkoopgrens kleine lijfrenten is beperkt en deze beperking nog niet is meegenomen in de huidige bepalingen in de Wet herziening bedrag ineens. Met de voorgestelde aanpassingen wordt deze beperking van de indexatie meegenomen en wordt aangesloten bij de actuele bedragen (jaar 2026). Dit is bewerkstelligd door het bedrag in artikel I, onderdeel D, onder 1 van de Wet herziening bedrag ineens te updaten tot en met het jaar 2026. Daarnaast is de indexatiebepaling in artikel II van de Wet herziening bedrag ineens zodanig aangepast dat de toegepaste indexatie van de afkoopgrens kleine lijfrenten vanaf het jaar 2027 tot en met de inwerkingtreding van de Wet herziening bedrag ineens wordt meegenomen.

Met het voorgestelde ingevoegde artikel I, onderdeel D, onder 1a, van de Wet herziening bedrag ineens wordt een onjuiste aanduiding van leden hersteld.

De voorgestelde wijziging van artikel 5.16c Wet IB 2001 naar 5.46 Wet IB 2001 in het in artikel I, onderdeel D, onder 4, van de Wet herziening bedrag ineens opgenomen onderdeel C is eveneens redactioneel van aard en houdt verband met de Wet werkelijk rendement box 3. In de Wet werkelijk rendement box 3 is artikel 5.16c Wet IB 2001 namelijk opgenomen als artikel 5.46 Wet IB 2001. De Wet herziening bedrag ineens treedt in werking op 1 januari 2029. Dat is een jaar na de beoogde inwerkingtreding van de Wet werkelijk rendement box 3. Vandaar dat wordt voorgesteld de verwijzing naar artikel 5.16c Wet IB 2001 aan te passen naar artikel 5.46 Wet IB 2001.

In verband met voornoemde wijzigingen wordt voorgesteld artikel XIIB van de Fiscale verzamelwet 2025 te laten vervallen. Artikel XIIB, onderdelen 1 en 2, van de Fiscale verzamelwet 2025 kan vervallen aangezien artikel 5.46 Wet IB 2001 zoals opgenomen in de Wet werkelijk rendement box 3 weer negen leden heeft en geen tien leden zoals het huidige artikel 5.16c Wet IB 2001. De wijzigingsopdracht van artikel XIIB, onderdelen 1 en 2, van de Fiscale verzamelwet 2025 is daardoor niet langer nodig. De wijzigingsopdracht van artikel XIIB, onderdeel 3, van de Fiscale verzamelwet 2025 is eveneens niet langer nodig vanwege de met dit wetsvoorstel voorgestelde wijziging van artikel II van de Wet herziening bedrag ineens.

B.

In artikel II, tweede zin, wordt “het kalenderjaar 2023” vervangen door “het kalenderjaar 2027 tot en met het kalenderjaar waarin deze wet in werking treedt”.

Artikel XIV

De Wet fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen wordt als volgt gewijzigd:

A.

Na Artikel XIV wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel XIVa

1. Indien een commanditaire vennoot die een aanmerkelijk belang als bedoeld in afdeling 4.3, met uitzondering van artikel 4.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001, heeft in een open commanditaire vennootschap als bedoeld in artikel IX, eerste lid, op 1 januari 2025 als gevolg van de inwerkingtreding van deze wet medegerechtigde als bedoeld in artikel 4.17a, eerste lid, onderdeel a, en vierde lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 wordt tot het vermogen van een door middel van die commanditaire vennootschap gedreven onderneming, wordt deze medegerechtigdheid voor de toepassing van de Wet inkomstenbelasting 2001 en de daarop berustende bepalingen gelijkgesteld met een medegerechtigdheid die een rechtstreekse voortzetting vormt van een eerder door die vennootschap gedreven onderneming als bedoeld in artikel 3.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

Artikel XIV, onderdeel A (artikel PM van de Wet fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen)

In het voorgestelde artikel XIVa Wet FKR wordt geregeld dat voor de toepassing van de doorschuifregelingen bij schenking of vererving in box 2 een medegerechtigdheid die is ontstaan als gevolg van de Wet FKR met ingang van 1 januari 2025 gelijk wordt gesteld met een medegerechtigdheid die een rechtstreekse voortzetting vormt van een eerder door de vennootschap gedreven onderneming. Dit betekent dat kan worden voldaan aan artikel 4.17a, vierde lid, Wet IB 2001. Hierin is bepaald dat met betrekking tot een vennootschap die een medegerechtigdheid houdt de doorschuifregeling bij een overgang krachtens erfrecht alleen van toepassing is voor zover dit een medegerechtigdheid betreft die een rechtstreekse voortzetting vormt van een eerder door de vennootschap gedreven onderneming als bedoeld in artikel 3.2 Wet IB 2001. Dit vereiste geldt op grond van artikel 4.17c, derde lid, Wet IB 2001 ook voor de doorschuifregeling bij de overdracht krachtens schenking. Met de voorgestelde maatregel wordt beoogd dat de aanmerkelijkbelangclaim wordt doorgeschoven naar de begiftigde of erfgenaam. De andere voorwaarde in artikel 4.17a, vierde lid, Wet IB 2001 dat de vervreemde aandelen worden verkregen door een persoon die reeds beherend vennoot is van de onderneming waarop de medegerechtigdheid betrekking heeft of enig aandeelhouder is van een vennootschap die reeds een zodanig beherend vennoot is, blijft onverkort van kracht.

Artikel XV

De Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 4 wordt, onder vernummering van het derde tot en met vijfde lid tot vierde tot en met zesde lid, een lid ingevoegd, luidende:

3. Het eerste lid is, onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden, niet van toepassing met betrekking alcoholvrije dranken die tijdens de overbrenging onder schorsing van verbruiksbelasting gedurende een korte tijd buiten een inrichting worden opgeslagen met het oog op de overlading in een opvolgend vervoermiddel.

Artikel XV, onderdeel A (artikel 4 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

In de WVAD wordt in verschillende artikelen aangegeven op welk moment de verbruiksbelasting wordt verschuldigd. Het aanknopingspunt hiervoor is veelal de zogenoemde uitslag: het brengen van alcoholvrije dranken buiten een plaats die voor dat soort goederen als inrichting (IVV) is aangewezen.

In het voorgestelde artikel 4, derde lid, WVAD wordt geregeld dat onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden geen sprake is van uitslag als bedoeld in artikel 4, eerste lid, WVAD met betrekking tot alcoholvrije dranken die tijdens de overbrenging onder schorsing van verbruiksbelasting gedurende een korte tijd buiten een inrichting worden opgeslagen met het oog op de overlading in een opvolgend vervoermiddel. In de genoemde algemene maatregel van bestuur zullen de voorwaarden voor de toepassing van het voorgestelde artikel 4, derde lid (nieuw), WVAD worden opgenomen.

B.

Na artikel 15a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 15aa

In de vergunning voor een inrichting kan worden bepaald dat de vergunninghouder onder daarbij te stellen voorwaarden alcoholvrije dranken tijdelijk buiten de inrichting bepaalde eenvoudige bewerkingen of verpakkingshandelingen kan laten ondergaan zonder dat het tijdelijk buiten de inrichting brengen van die producten wordt aangemerkt als uitslag als bedoeld in artikel 3, eerste lid.

Artikel XV, onderdeel B (artikel 15aa van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

In het voorgestelde artikel 15aa WVAD wordt geregeld dat in de vergunning voor een inrichting, bedoeld in artikel 14, eerste lid, WVAD, kan worden opgenomen dat het onder de in die vergunning opgenomen voorwaarden is toegestaan om producten tijdelijk buiten een IVV te brengen om elders een bewerking of verpakkingshandeling te laten ondergaan, zonder dat dit wordt aangemerkt als uitslag tot verbruik, waardoor geen belasting verschuldigd is. De toestemming kan worden verleend onder de volgende voorwaarden:

- de bewerking mag niet zodanig zijn dat de bewerkte alcoholvrije dranken een hoger belastingbedrag vertegenwoordigen dan voor die bewerking het geval was;

- in de administratie van de IVV moeten de tijdelijke overbrenging en de onregelmatigheden tijdens de overbrenging worden vastgelegd;
- de overbrenging van of naar de plaats van bewerking moet plaatsvinden met een bescheid als omschreven in artikel 5 Uitvoeringsbesluit verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken onder vermelding van de tekst 'tijdelijke uitslag IVV' en het nummer van de IVV-vergunning.

C.

Artikel 21, tweede lid, komt te luiden:

2. In afwijking van het eerste lid kan de in een week op de voet van artikel 19 verschuldigd geworden belasting bij toepassing van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, uiterlijk op de vrijdag van de week daaropvolgend op aangifte worden voldaan.

Artikel XV, onderdeel C (artikel 21, tweede lid, van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken)

Op grond van artikel 21, tweede lid, WVAD kan de inspecteur, in afwijking van het eerste lid, bij toepassing van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, WVAD op verzoek een ruimere aangiftetermijn toestaan. De op voet van artikel 19 verschuldigd geworden belasting mag dan uiterlijk op de vrijdag van de daaropvolgende week op aangifte worden voldaan (de zogenoemde weekaangifte).

In het voorgestelde artikel 21, tweede lid, WVAD, wordt de door de inspecteur te verlenen toestemming geschrapt. Dientengevolge hoeft de belastingplichtige geen verzoek meer in te dienen bij de inspecteur om de weekaangifte toe te passen.

Artikel XVI

In de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2024 wordt in artikel I, onderdeel B, onder 2, "dertiende lid" vervangen door "veertiende lid".

Artikel XVI (artikel I van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2024)

De in artikel I, onderdeel G, onder 2, voorgestelde vernummering noopt tot aanpassing van een verwijzing in artikel I, onderdeel B, onder 2, van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2024. De in artikel I, onderdeel B, onder 2, van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten opgenomen wijzigingsopdracht houdt verband met het afschaffen van de zogenoemde doelmatigheidsmarge in de DSR ab en treedt op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip, dat niet eerder dan 1 januari 2028 zal zijn, in werking.

Artikel XVII

De Belastingwet BES wordt als volgt gewijzigd:

A.

Aan artikel 7.3 worden twee leden toegevoegd, luidende:

3. Voor de toepassing van deze wet wordt onder verkrijging mede begrepen de verkrijging van de economische eigendom. Onder economische eigendom wordt verstaan een samenstel van rechten en verplichtingen met betrekking tot onroerende zaken of rechten waaraan deze zijn onderworpen, dat een belang bij die zaken of rechten vertegenwoordigt. Het belang omvat ten minste enig risico van waardeverandering en komt toe aan een ander dan de eigenaar of beperkt gerechtigde. Onder de verkrijging van de economische eigendom van onroerende zaken of van rechten waaraan deze zijn onderworpen, wordt mede verstaan de verkrijging van een samenstel van rechten en verplichtingen dat een belang als hiervoor bedoeld vertegenwoordigt bij een bestanddeel van een onroerende zaak dat zelfstandig aan een recht kan worden onderworpen, dan wel bij een recht waaraan een onroerende zaak kan worden onderworpen.

4. Als verkrijging van economische eigendom wordt niet aangemerkt:

- a. De verkrijging van uitsluitend het recht op levering;
- b. De verkrijging van het recht op levering van een woning door een natuurlijk persoon in combinatie met de toegang tot die woning of de toestemming om enige werkzaamheden in of aan de woning te verrichten of te laten verrichten voorafgaande aan de verkrijging van die woning, bedoeld in het eerste lid, mits de verkrijging plaatsvindt binnen zes maanden na de verkrijging van het recht op die toegang of die toestemming.

Artikel XVII, onderdeel A (artikel 7.3 van de Belastingwet BES)

In het voorgestelde artikel 7.3, derde lid, van de Belastingwet BES wordt de verkrijging van de economische eigendom van onroerende zaken belastbaar gesteld. Hiermee wordt beoogd het vermijden van overdrachtsbelasting tegen te gaan in situaties waarin door middel van een samenstel van rechten en plichten enkel een economisch belang wordt verkregen bij een onroerende zaak die aan een ander toebehoort (de juridisch eigenaar of de beperkt gerechtigde). De gekozen systematiek is gelijklopend aan de bepaling uit de Wet op belastingen van rechtsverkeer (WBR) zoals die in Nederland geldt (artikel 2, tweede lid, WBR), waarbij de verkrijging van economische eigendom wordt gelijkgesteld aan de juridische verkrijging van een onroerende zaak.

De omschrijving van de economische eigendom is zodanig ruim dat alle bekende vormen van economische eigendom eronder vallen. In deze omschrijving is het element 'enig risico van waardeverandering' doorslaggevend. Er is al sprake van economisch eigendom als ten minste enig risico van tenietgaan als waardeverandering toekomt aan een ander dan de juridisch eigenaar van de onroerende zaak. Daarbij is het kleinste risico van waardeverandering al voldoende.

Als verkrijging van de economische eigendom wordt aangemerkt de verkrijging van een samenstel van rechten en verplichtingen dat een belang vertegenwoordigt bij:

- een bestanddeel van een onroerende zaak dat zelfstandig aan een recht kan worden onderworpen, dan wel
- bij een recht waaraan een onroerende zaak kan worden onderworpen.

De verkrijging van de economische eigendom is dus niet alleen mogelijk op gevestigde rechten waaraan een onroerende zaak is onderworpen maar ook indien een belang wordt verkregen bij een bestanddeel van een onroerende zaak dan wel bij een recht waaraan een onroerende zaak kan worden onderworpen. Hierbij is wel vereist dat het belang bij een bestanddeel zelfstandig aan een recht kan worden onderworpen. Het zal hier met name gaan om de

mogelijkheid om een recht van opstal of een appartementsrecht te vestigen. Het zal dan ook moeten worden gezien of voor een bestanddeel een recht kan worden gevestigd, niet in de laatste plaats omdat het gebruiksrecht (van een op de hele zaak gevestigd recht) goederenrechtelijk kan worden beperkt tot een gedeelte van de zaak zonder dat dat gedeelte een onafhankelijk bouwsel hoeft te zijn. Daarnaast kwalificeert als verkrijging van de economische eigendom als een belang wordt verkregen bij een niet-gevestigd recht waaraan een onroerende zaak kan worden onderworpen.

Ingeval van huurkoop kan ook sprake zijn van een economische eigendomsoverdracht. De aanwezigheid van risico van het tenietgaan is overigens niet vereist om economische eigendom aan te nemen. Het certificeren van onroerende zaken wordt ook beschouwd als een vorm van economische eigendom. Het certificeren van een onroerende zaak door deze over te dragen aan een rechtspersoon wordt beschouwd als verkrijging van de juridische eigendom door die rechtspersoon.

In het voorgestelde artikel 7.3, vierde lid, van de Belastingwet BES worden een tweetal verkrijgingen opgenomen die niet als de verkrijging van de economische eigendom worden beschouwd voor de toepassing van de overdrachtsbelasting. Het betreft de verkrijging van uitsluitend het recht op levering en de verkrijging van het recht op levering van een woning door een natuurlijk persoon in combinatie met de toegang tot die woning of de toestemming om werkzaamheden in of aan de woning te verrichten of te laten verrichten voorafgaande aan de verkrijging van die woning.

De verkrijging van uitsluitend het recht op levering, zoals opgenomen in het voorgestelde artikel 7.3, derde lid, onderdeel a, van de Belastingwet BES wordt niet aangemerkt als een verkrijging van de economische eigendom. Hiermee wordt voorkomen dat het sluiten van een voorlopige koopovereenkomst leidt tot heffing van overdrachtsbelasting. Als een belang wordt verkregen dat het normale, uit het recht op levering voortvloeiende kopersbelang niet te boven gaat, is geen sprake van een verkrijging.

Voor wat de verkrijging betreft van het recht op levering zoals opgenomen in het voorgestelde artikel 7.3, derde lid, onderdeel b, van de Belastingwet BES betekent deze uitzondering dat door het sluiten van een koopovereenkomst er niet altijd sprake hoeft te zijn van een economische eigendomsoverdracht. Hoewel de koper bij het sluiten van een koopovereenkomst tegen een vaste koopprijs een belang bij de waardeontwikkeling verkrijgt, is hier geen sprake van het overgaan van de economische eigendom. In veel gevallen verleent een verkoper aan de koper vooruitlopend op de juridische eigendomsverkrijging van een onroerende zaak al toegang tot de onroerende zaak om al een aantal werkzaamheden te (laten) verrichten; vaak aangeduid als een sleutelverklaring. De koper verkrijgt in die situatie meer dan uitsluitend het recht op levering zodat erover kan worden getwijfeld of de verkrijging van artikel 7.3, derde lid, van de Belastingwet BES is uitgezonderd. Om aan die onzekerheid een einde te maken is in artikel 7.3, vierde lid, onderdeel b, van de Belastingwet BES hierover een verduidelijking aangebracht als wordt niet als een verkrijging beschouwd. Wel is hiervoor als voorwaarde opgenomen dat de latere juridische levering (de verkrijging) plaatsvindt binnen zes maanden na de verkrijging van het recht op die toegang of die toestemming.

Er zijn overigens meer situaties denkbaar waarbij er geen economische eigendomsoverdracht plaatsvindt maar die niet specifiek als een uitgezonderde verkrijging worden

beschouwd. Dit speelt bijvoorbeeld als een huurovereenkomst wordt aangegaan. Ook de huurder krijgt bij het aangaan van een huurovereenkomst met de verhuurder niet de economische eigendom, omdat hij niet het risico van waardeverandering loopt. Hij verkrijgt enkel het gebruiksrecht (woongenot) van de onroerende zaak). De verkrijging van een koopoptie is ook geen belastbaar feit. Dit betreft namelijk in zijn algemeenheid geen samenstel van rechten en plichten, maar slechts een recht, tenzij de koopoptie vrijwel altijd een onderdeel betreft van een samenstel van rechten en plichten.

B.

Na artikel 7.3 wordt een artikel ingevoegd luidende:

Artikel 7.3a

1. De belasting wordt mede geheven op:

a. de verkrijging van aandelen in een rechtspersoon, waarvan de bezittingen op het tijdstip van de verkrijging ten minste 30 percent bestaat of heeft bestaan uit op de BES eilanden gelegen onroerende zaken, mits de onroerende zaken, als geheel genomen, op dat tijdstip of op enig tijdstip in het voorgaande jaar hoofdzakelijk dienstbaar zijn aan het verkrijgen, vervreemden of exploiteren van die onroerende zaken.

b. rechten van lidmaatschap van verenigingen of coöperaties, indien in die rechten is begrepen het recht op uitsluitend of nagenoeg uitsluitend gebruik van een op de BES eilanden gelegen gebouw of van een gedeelte daarvan dat blijkens zijn inrichting is bestemd om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden onder onroerende zaken mede verstaan fictieve onroerende zaken, rechten waaraan onroerende zaken of fictieve onroerende zaken zijn onderworpen, alsmede de economische eigendom van deze zaken of rechten.

3. De rechtspersoon, bedoeld in het eerste lid, is gehouden met inachtneming van bij ministeriële regeling te stellen regels bij aangifte de gegevens te verstrekken waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de heffing van de belasting.

4. Onder aandelen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, worden mede verstaan rechten uit bestaande aandelen.

Artikel XVII, onderdeel B (artikel 7.3a van de Belastingwet BES)

Het voorgestelde artikel 7.3a, eerste lid, van de Belastingwet BES breidt het belastbare feit voor de overdrachtsbelasting uit met een tweetal verkrijgingen. In de eerste plaats wordt de verkrijging van aandelen in een onroerendezaaklichaam als belastbaar feit opgenomen voor de overdrachtsbelasting (onderdeel a). Ook wordt de verkrijging van lidmaatschapsrechten in verenigingen en coöperaties (onderdeel b) als belastbaar feit beschouwd die op de BES eilanden gelegen onroerende zaken in eigendom hebben. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen op de BES eilanden gevestigde lichamen en buitenlandse rechtspersonen. Dit betekent dat ook de overdracht van aandelen in een buitenlandse rechtspersoon die op de BES eilanden gelegen onroerende zaken in eigendom heeft wordt getroffen met overdrachtsbelasting en dat de verkrijging van lidmaatschapsrechten in niet op de BES eilanden opgerichte verenigingen en coöperaties ook worden onderworpen aan overdrachtsbelasting als deze verenigingen of coöperaties onroerende zaken bezitten. De overdracht van aandelen (of lidmaatschapsrechten) kan

slechts leiden tot heffing van overdrachtsbelasting als er sprake is van een onroerendezaaklichaam. Daarvan is sprake indien de bezittingen van de rechtspersoon geheel of gedeeltelijk bestaan uit op de BES eilanden gelegen onroerende zaken. Het voorgestelde artikel 7.3a van de Belastingwet BES is bedoeld als een antiontgaansbepaling en is slechts bedoeld om te voorkomen dat door middel van het tussenschuiven van rechtspersonen de heffing van overdrachtsbelasting wordt ontgaan. De bepaling zorgt ervoor dat de verkrijging van aandelen in een onroerendezaaklichaam wordt belast al worden de betrokken onroerende zaken zelf verkregen. Het is niet beoogd overdrachtsbelasting te heffen in gevallen, waarin rechtstreekse verkrijging van de onroerende zaak zelf buiten de heffing zou blijven; bijvoorbeeld vanwege een vrijstelling die op de overdracht van toepassing zou zijn.

Onroerendezaaklichaam (onderdeel a)

Een rechtspersoon kan op grond van het voorgestelde artikel 7.3a, eerste lid onderdeel a, van de Belastingwet BES alleen een onroerendezaaklichaam zijn als het cumulatief aan een tweetal voorwaarden voldoet. In de eerste plaats moet 30 percent of meer van de bezittingen van de rechtspersoon bestaan uit op de BES eilanden gelegen onroerende zaken (bezittingentoets). In dat kader wordt met de term bezittingen bedoeld op de activa van de rechtspersoon en worden dus alle bezittingen in aanmerking genomen voor de bepaling of 30 percent of meer ervan bestaat of heeft bestaan uit op de BES eilanden gelegen onroerende zaken. Met uitzondering van de toepassing van consolidatieregels; bijvoorbeeld een moedervennootschap die een vordering heeft op haar dochtervennootschap waarvan zij alle aandelen houdt. In de tweede plaats moeten de onroerende zaken hoofdzakelijk (70 percent of meer) dienstbaar is aan handel- en/of exploitatiedoeleinden van onroerende zaken als zodanig (dienstbaarheidseis). Met exploitatie wordt bedoeld op het uitbaten van die onroerende zaken door het gebruik ervan tegen betaling aan derden af te staan (huur of verpachting). Het heeft geen betrekking op rechtspersonen die onroerende zaken bezitten waarvan het gebruik weliswaar wordt afgestaan aan derden maar niet tegen daadwerkelijke betaling van een huursom of een canon. Het voorgestelde artikel 7.3a, eerste lid onderdeel a, van de Belastingwet BES is evenmin van toepassing op de verkrijging van aandelen in een rechtspersoon die onroerende zaken bezitten die wel tegen betaling worden afgestaan aan derden, maar dan afstaan geschiedt in het kader van de uitoefening door de rechtspersoon van een andersoortig bedrijf dan het uitbaten van die onroerende zaken als zodanig, bijvoorbeeld bij de exploitaties van hotels, resorts of restaurants.

Voorbeeld dienstbaarheidstoets

Een naamloze vennootschap (N.V.) op Saba oefent een supermarktbedrijf uit in een bedrijfspand, die de N.V. in eigendom heeft. De bezittingen van de NV beslaan voor 85 percent uit dit bedrijfspand en voor 15 percent uit overige bezittingen (die geen onroerende zaken zijn). Hoewel aan de bezittingentoets (30 percent of meer onroerende zaken) is voldaan is de onroerende zaak niet dienstbaar aan een onderneming die zich toelegt op de handel in, of de exploitatie van onroerende zaken. Deze N.V. voldoet dus niet aan de dienstbaarheidstoets en is derhalve geen onroerendezaaklichaam.

Voor wat betreft de verhuur binnen concernverhoudingen is niet altijd sprake van exploitatie in de zin van het voorgestelde artikel 7.3a, eerste lid, onderdeel a, van de Belastingwet BES. Indien een moedermaatschappij een onroerende zaak verhuurt aan een dochtermaatschappij is geen sprake van exploitatie van de onroerende zaak indien de moedermaatschappij als houdstermaatschappij over de dochtermaatschappij de feitelijke zeggenschap uitoefent, en de

verhuurde onroerende zaken dienstbaar zijn aan de uitoefening van een onderneming van de dochtermaatschappij op een ander gebied dan dat van de handel in, of exploitatie van onroerende zaken. Op basis van jurisprudentie van de Hoge Raad geldt deze regel echter niet voor de verhouding tussen zustervennootschappen die deel uitmaken van hetzelfde concern, waarbij een onroerende zaak door een vennootschap wordt verhuurd aan een zustervennootschap. De omstandigheid dat de zeggenschap over beide vennootschappen direct of indirect door dezelfde aandeelhouder wordt uitgeoefend is onvoldoende om exploitatie van de onroerende zaak uit te sluiten.¹¹

Van een belastbare verkrijging is overigens sprake bij de verkrijging van elk aandeel in een rechtspersoon die kwalificeert als een fictieve onroerende zaak in de zin van artikel 7.3a, eerste lid, van de Belastingwet BES (een onroerendezaaklichaam). De in Nederland geldende voorwaarden dat sprake moet zijn van het verkrijgen van een gekwalificeerd belang (waarbij door rechtspersonen ten minste eenderde wordt verkregen of worden uitgebreid, terwijl natuurlijke personen ook een additionele belang van meer dan 7 percent van toepassing is) geldt niet op de BES eilanden. Voor een belastbare verkrijging is reeds sprake indien slechts één aandeel wordt verkregen.

Het begrip 'belang' heeft daarentegen alleen betrekking op een door aandelen vertegenwoordigd direct dan wel indirect belang in een onroerendezaaklichaam, en ziet niet op bijvoorbeeld opties en converteerbare obligatieleningen.

b. lidmaatschapsrechten in verenigingen en coöperaties (onderdeel b)

Ook lidmaatschapsrechten in verenigingen en coöperaties zijn fictieve onroerende zaken als een lid door dat lidmaatschapsrecht het recht van uitsluitend of nagenoeg uitsluitend gebruik heeft van op de BES eilanden gelegen onroerende zaak of van een gedeelte daarvan dat is bestemd om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt. Hiermee is vooral bedoeld om de verkrijging van appartementen in de juridische vorm van een lidmaatschapsrecht te belasten. Een lidmaatschapsrecht is geen recht waaraan de zaak zelf is onderworpen. Het is een niet-goedenrechtelijk (persoonlijk) recht. Door de verkrijging gaat immers de feitelijke beschikkingsmacht over het bepaald omschreven deel van de onroerende zaak in andere handen over. Voor wat betreft het lidmaatschap van een vereniging wordt bedoeld die verenigingen die juridisch eigenaar zijn van een onroerende zaak. Het gaat dus vaak niet om de vereniging van eigenaren (VVE) die ten doel hebben het behartigen van gemeenschappelijke belangen van appartementseigenaren. Een VVE is in de regel geen eigenaar van het in appartementsrechten gesplitste gebouw; dat zijn de appartementseigenaren veelal gezamenlijk.

In het voorgestelde artikel 7.3a, tweede lid, van de Belastingwet BES wordt als onroerende zaak ook aangemerkt fictieve onroerende zaken, rechten waaraan onroerende zaken of fictieve onroerende zaken zijn onderworpen, alsmede de economische eigendom van deze zaken of rechten. Hierdoor kan de heffing van overdrachtsbelasting niet worden omzeild door bijvoorbeeld een houdstermaatschappij tussen te schuiven of door het onroerendezaaklichaam slechts de economische eigendom van de onroerende zaak te laten houden.

Ten aanzien van de verwijzing naar rechten waaraan onroerende zaken zijn onderworpen omvat deze niet alleen beperkte rechten op onroerende zaken (erfpacht, erfdienstbaarheid

¹¹ HR 17 maart 2006, ECLI:NL:HR:2006:AV5025.

vruchtgebruik, opstal), maar ook beperkte rechten op zodanige (beperkte) rechten (bijvoorbeeld een vruchtgebruik op erfpacht of opstal), alsmede een aandeel in een gemeenschappelijke onroerende zaak (een appartementsrecht) of een beperkt recht op zo'n aandeel.

Het derde lid van het voorgestelde artikel 7.3a van de Belastingwet BES is bepaald dat rechtspersonen die kwalificeren als fictieve onroerende zaak in de zin van artikel 7.3a, eerste lid, van de Belastingwet BES gehouden zijn gegevens die van belang zijn voor de belastingheffing te verstrekken. Deze regeling is nader uitgewerkt in hoofdstuk 7 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES.

Het vierde lid van het voorgestelde artikel 7.3a van de Belastingwet BES beoogd om ook overdrachtsbelasting te kunnen heffen in die gevallen dat het belang dat een bestaande aandeelhouder in een onroerendezaaklichaam heeft, toeneemt als gevolg van een statutenwijziging. Hierbij valt te denken aan een situatie waarbij preferente aandelen (aandelen zonder materiaal belang) worden omgezet in normale aandelen (met materieel belang).

C.

Artikel 7.12 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Ingeval een verkrijging van de economische eigendom bedoeld in artikel 7.3, derde lid, binnen 12 maanden wordt gevolgd door een verkrijging als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, of andersom door dezelfde persoon, wordt de waarde verminderd met de waarde waarover ter zake van de vorige verkrijging overdrachtsbelasting was verschuldigd en betaald.

Artikel XVII, onderdeel C (artikel 7.12 van de Belastingwet BES)

Artikel 7.12, eerste lid (nieuw), van de Belastingwet BES bevat het tarief en de maatstaf van heffing voor de overdrachtsbelasting. Het voorgestelde artikel 7.12, tweede lid, van de Belastingwet BEES bevat een anticumulatieregeling voor het geval dat de economische eigendomsoverdracht binnen een periode van 12 maanden wordt opgevolgd door de verkrijging van de juridische eigendom of andersom. Deze regeling houdt in dat de maatstaf van heffing van de tweede verkrijging wordt verminderd met het bedrag waarover bij de eerste verkrijging overdrachtsbelasting was verschuldigd. Als kritieke termijn geldt een periode van twaalf maanden. Het voorgestelde artikel 7.12, tweede lid, van de Belastingwet BES heeft als doel cumulatie te voorkomen van de heffing van overdrachtsbelasting bij kort op elkaar volgende verkrijgingen van dezelfde onroerende zaak door middel van de economische eigendomsoverdracht die later wordt opgevolgd door de juridische eigendomsoverdracht en andersom.. Op die wijze wordt voorkomen dat er meer overdrachtsbelasting wordt geheven bij de overdracht van een onroerende zaak in twee delen (economische en juridische eigendom) dan als dit in één eigendomsoverdracht zou gebeuren.

D.

Artikel 7.13 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. De waarde van aandelen als bedoeld in artikel 7.3a is gelijk aan de waarde van de onroerende zaken, bedoeld in het eerste lid, die door die aandelen middellijk of onmiddellijk worden vertegenwoordigd.

Artikel XVII, onderdeel D (artikel 7.13 van de Belastingwet BES)

Ingeval van verkrijging van aandelen in een onroerendezaaklichaam zal de overdrachtsbelasting op grond van het voorgestelde artikel 7.13, tweede lid, van de Belastingwet BES als hoofdregel berekend worden over de waarde van de door die aandelen vertegenwoordigde op de BES eilanden gelegen onroerende zaken. De waarde van de aandelen zelf is in die gevallen niet relevant. Het valt echter niet uit te sluiten dat er verschillen kunnen zitten tussen de koopprijs voor de aandelen in de onroerendezaaklichamen en de waarde van de onderliggende onroerende zaken zelf. Vaak komt het voor dat in de transactie(prijs) allerlei tegenprestaties zijn verwerkt die met de waarde van de onroerende zaak niets van doen hebben. Om die reden wordt in het voorgestelde artikel 7.13, tweede lid, van de Belastingwet BES een regeling geïntroduceerd om voor de maatstaf van heffing niet aan te sluiten bij de waarde van de aandelen en rechten in de zin van het voorgestelde artikel 7.3a van die wet, maar bij de waarde van de achterliggende (door de aandelen en rechten vertegenwoordigde) onroerende zaken. De waarde van de aandelen zelf is dus niet relevant. De waarde wordt bepaald op het tijdstip van de verkrijging. Het voorgestelde artikel 7.13, tweede lid, van de Belastingwet BES ziet dus op de verkrijging van aandelen en rechten als bedoeld in het voorgestelde artikel 7.3a van die wet. Het gaat daarbij zowel om de juridische eigendomsverkrijging als om de economische eigendomsverkrijging van dergelijke aandelen en rechten. Ingeval het vruchtgebruik of de blote eigendom van de onderwerpelijke aandelen of rechten wordt verkregen, dient de maatstaf van heffing te worden bepaald op de waarde van het vruchtgebruik of de blote eigendom van de door die aandelen of rechten onmiddellijk of middellijk vertegenwoordigde onroerende zaken op de BES eilanden.

Voorbeeld dienstbaarheidstoets

Een inwoner van Sint Eustatius verkrijgt 20 percent van de aandelen in B. N.V.; een onroerendezaaklichaam. Hij betaalt hiervoor USD 50.000 hetgeen gelijk is aan de waarde van de aandelen. Het onroerendezaaklichaam bezit geen andere onroerende zaken dan een verhuurd kantoorpand dat op Sint Eustatius is gelegen en waarvan de waarde in het economische verkeer USD 600.000 bedraagt. Op grond van het voorgestelde artikel 7.13, tweede lid, van de Belastingwet BES is overdrachtsbelasting verschuldigd over 20 percent van USD 600.000. Rekening houdend met het tarief van 5 percent bedraagt de verschuldigde overdrachtsbelasting USD 6.000 (5 percent van USD 120.000).

Onder waarde van de vertegenwoordigde onroerende zaken of de (beperkte) rechten daarop op de BES eilanden dient ook te worden verstaan: waarde in het economische verkeer in de zin van artikel 7.13, eerste lid (nieuw), van de Belastingwet BES. De regeling is identiek aan artikel 10 WBR, waarin de maatstaf van heffing van fictieve onroerende zaken wordt bepaald door de waarde van de onroerende zaken of rechten, die door die aandelen of rechten middellijk of onmiddellijk worden vertegenwoordigd. Het voorgestelde artikel 7.3a van de Belastingwet BES wijkt dus niet af van artikel 10 WBR. Voor de bepaling van de maatstaf van heffing is een

onroerendezaaklichaam in de zin van artikel 7.3a van de Belastingwet BES in die zin aan te merken als ware het een transparante entiteit.

E.

Na artikel 7.16 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 7.16a

1. Indien de verkrijging van de economische eigendom, bedoeld in artikel 7.3, derde lid, alsmede de verkrijging van aandelen en rechten als bedoeld in artikel 7.3a, eerste en tweede lid, niet is neergelegd in een notariële akte, is degene die de economische eigendom, dan wel de aandelen en lidmaatschapsrechten overdraagt, verplicht dit binnen twee weken na de verkrijging aan de inspecteur te melden.

2. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld omtrent de wijze waarop de melding moet worden gedaan.

Artikel XVII, onderdeel E (artikel 7.16a van de Belastingwet BES)

Ter zake van de overdracht van de economische eigendom bestaat niet de verplichting tot het opmaken van een notariële akte. De verkrijging van economisch eigendom is vormvrij en kan dus zowel mondeling als schriftelijk, bij notariële of onderhandse akte, geschieden. Daarmee ontbreekt één van de belangrijkste elementen die bijdragen aan de eenvoudige heffings- en controlesystematiek van de overdrachtsbelasting. Hetzelfde geldt voor de overdracht van aandelen van een vennootschap alsmede de overdracht van lidmaatschapsrechten in een vereniging of een coöperatie; de betrokkenheid van een notaris bij de levering van aandelen of lidmaatschapsrechten is niet verplicht op de BES eilanden.

In het voorgestelde artikel 7.16a van de Belastingwet BES is daarom een meldingsverplichting opgenomen voor degene die de economische eigendom van een onroerende zaak, dan wel de aandelen van een onroerendezaaklichaam of rechten van lidmaatschap van gekwalificeerde verenigingen of coöperaties overdraagt. Degene die de economische eigendom in de zin van artikel 7.3, derde lid, van de Belastingwet BES overdraagt, is verplicht dit bij de inspecteur te melden binnen twee weken na de verkrijging. Die meldingsverplichting geldt niet indien er ter zake van die overdracht een notariële akte is verleden, dan wel een andere akte ter registratie is aangeboden. Bij een juridische verkrijging bestaat voor de overdrager ook geen meldingsplicht ingevolge artikel 7.16a van de Belastingwet BES. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over de wijze waarop de melding moet worden gedaan. In het voorgestelde artikel 8.24 van de Belastingwet BES is geregeld dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd indien ten onrechte geen melding wordt gedaan van de overdracht van de economische eigendom.

In het voorgestelde artikel 7.16a, tweede lid, van de Belastingwet BES wordt tot slot een delegatiebepaling opgenomen op grond waarvan bij ministeriële regeling regels worden gesteld omtrent de wijze waarop de melding moet worden gedaan.

F.

Artikel 8.72 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. Er worden drie leden toegevoegd, luidende:

2. Indien overdrachtsbelasting verschuldigd is ter zake van een verkrijging als bedoeld in artikel 7.3, derde lid, en het eerste lid niet van toepassing is, is degene die de economische eigendom overdraagt hoofdelijk aansprakelijk voor die belasting.

3. Indien overdrachtsbelasting verschuldigd is ter zake van een verkrijging, bedoeld in artikel 7.3a, en het eerste lid niet van toepassing is, is degene die de aandelen overdraagt hoofdelijk aansprakelijk voor die belasting.

4. De notaris is niet verplicht een dienst te verlenen voor het verlijden van akten, aan overdrachtsbelasting onderworpen en het verlijden van akten ter zake van verkrijgingen, bedoeld in artikel 7.3a, wanneer niet een voldoende som ter voldoening van de overdrachtsbelasting ter verrekening is gestort of voor de betaling van de overdrachtsbelasting voldoende zekerheid is gesteld.

Artikel XVII, onderdeel F (artikel 8.72 van de Belastingwet BES)

Het voorgestelde artikel 8.72, tweede lid, van de Belastingwet BES strekt ertoe de overdrager van de economische eigendom aansprakelijk te houden voor de ter zake van die overdracht verschuldigde overdrachtsbelasting indien de overdracht van de economische eigendom niet door tussenkomst van een notaris wordt bewerkstelligt. Als de notaris daarentegen wel betrokken is bij een overeenkomst betreffende de overdracht van de economische eigendom in de zin van artikel 7.3, derde lid, van de Belastingwet BES, vindt artikel 8.72, eerste lid, van die wet exclusief toepassing.

Indien overdrachtsbelasting verschuldigd is ter zake van de verkrijging van aandelen of rechten van lidmaatschap van verenigingen of coöperaties, bedoeld in artikel 7.3a, van de Belastingwet BES is degene die de aandelen overdraagt hoofdelijk aansprakelijk voor de overdrachtsbelasting indien de overdracht van de aandelen of rechten niet door tussenkomst van een notaris wordt bewerkstelligt. Als de notaris daarentegen wel betrokken is bij een dergelijke bedoeld in het voorgestelde artikel 7.3a, van de Belastingwet BES, vindt ook hier artikel 8.72, eerste lid, van die wet exclusief toepassing. Het voorgestelde artikel 8.72, derde lid, van de Belastingwet BES geeft de ontvanger de mogelijkheid de overdrager (vervreemder) aansprakelijk te stellen voor de overdrachtsbelasting indien de bezittingen van het lichaam in belangrijke mate bestaan uit onroerende zaken. De vervreemder ontvangt namelijk de koopprijs en bevindt zich in een betere positie om met de koper afspraken te maken dat de overdrachtsbelasting inderdaad onderdeel uitmaakt van de koopprijs. De achtergrond om de vervreemder aansprakelijk te stellen is dat op de BES eilanden aandelen onderhands, dus zonder tussenkomst van een notaris, kunnen worden overgedragen. Het is dus niet vereist om een notariële akte van levering op te stellen. Als de notaris niet bij zo'n transactie is betrokken, kan deze dan ook niet aansprakelijk worden gesteld. Voor de levering van aandelen is enkel vereist een door partijen getekende onderhandse overeenkomst van overdracht en een betekening daarvan aan de vennootschap of erkenning van de overdracht door de vennootschap (artikel 2:110 en 2:210, eerste lid BW, BES). Pas met de betekening respectievelijk erkenning is de overdracht van aandelen dan afgerond. Voor de aansprakelijkheid voor de onderhandse overdracht van aandelen of rechten van lidmaatschap van verenigingen of coöperaties die in belangrijke mate bestaan uit onroerende zaken wordt thans gekozen om aan te sluiten bij de overdrager.

Het voorgestelde artikel 8.72, vierde lid, van de Belastingwet BES geeft de notaris de bevoegdheid om, als en voordat hij zijn diensten aanbiedt, een voorschot te vragen voor de afdracht van de verschuldigde overdrachtsbelasting. Indien hij notariële diensten aanbiedt zal de notaris ook hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de afdracht van de overdrachtsbelasting omdat op dat moment de hoofdregel van artikel 8.72, eerste lid, van de Belastingwet BES geldt. Aangezien de tussenkomst van een notaris niet wettelijk verplicht is bij de economische eigendomsoverdracht van onroerende zaken of de overdracht van aandelen of rechten van lidmaatschap van verenigingen of coöperaties die in belangrijke mate bestaan uit onroerende zaken, hoeft de notaris hiervoor ook geen risico te lopen dat hij hoofdelijk aansprakelijk wordt gesteld. Hij mag dus, voordat hij zijn diensten aanbiedt, van partijen verlangen dat het gehele bedrag aan overdrachtsbelasting op voorhand op zijn rekening derdengelden wordt gestort.

Artikel XVIII

De Wet inkomstenbelasting BES wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 11, derde lid, onderdeel a, vervalt " geweest".

Artikel XVIII, onderdeel A (artikel 11 van de Wet inkomstenbelasting BES)

Met de wijziging van artikel 11, derde lid, onderdeel a, Wet IB BES wordt het woord "geweest" geschrapt. Hiermee wordt een technische omissie hersteld.

Artikel 11, derde lid, onderdeel a, Wet IB BES bepaalt wanneer sprake is van een kwalificerend aanmerkelijk belang. In de huidige tekst is opgenomen dat sprake is van een aanmerkelijk belang indien de belastingplichtige, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, voor ten minste 5% aandeelhouder is geweest in het geplaatste kapitaal van een vennootschap.

De verwijzing naar een aandelenbelang in de verleden tijd houdt verband met het tot 1 januari 2001 geldende regime van het zogenoemde aflopende aanmerkelijk belang op grond van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Onder dat regime eindigde een aanmerkelijk belang niet onmiddellijk indien het aandelenbezit beneden de 5%-grens daalde. Het aanmerkelijk belang bleef in dat geval nog gedurende een periode van vijf jaar bestaan. Tegen die achtergrond sloot de formulering "is geweest" aan bij de destijds geldende systematiek.

Met ingang van 1 januari 2001 is het regime van het aflopende aanmerkelijk belang vervallen. Sindsdien wordt voor de beoordeling of sprake is van een aanmerkelijk belang uitsluitend aangesloten bij het actuele aandelenbezit. De verwijzing naar een belastingplichtige die aandeelhouder "is geweest" is binnen de huidige systematiek daarom niet meer juist.

B.

Artikel 16, eerste lid, onderdeel h, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef vervalt "die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat".
2. Subonderdeel 4°, tweede zin, vervalt.

Artikel XVIII, onderdeel B (artikel 16 van de Wet inkomstenbelasting BES)

De voorgestelde aanpassing van artikel 16, eerste lid, onderdeel h, Wet IB BES betreft het herstel van een technische omissie.

Op de BES eilanden wonende belastingplichtigen kunnen persoonlijke lasten in aftrek brengen bij de vaststelling van het belastbare inkomen. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onderdeel h, Wet IB BES worden ook bepaalde kosten die verband houden met de eigen woning die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat aangemerkt als persoonlijke lasten. Hieronder vallen onder andere premies voor brand- en natuurrampenverzekeringen.

In het Belastingplan BES-eilanden 2025¹² is in artikel 4 Wet IB BES de voor de toepassing van de laatstgenoemde wet geldende definitie van een eigen woning opgenomen. Daarmee is verduidelijkt dat het eigenwoningbegrip voor verschillende fiscale regelingen, waaronder de eigenwoningregeling die is opgenomen in artikel 16, eerste lid, aanhef en onderdeel h, Wet IB BES, in beginsel uitsluitend geldt voor de woning die de belastingplichtige in eigendom heeft en die hem anders dan tijdelijk als hoofdverblijf ter beschikking staat. Deze wijziging voorkomt dat meerdere woningen, zoals een verhuurde tweede woning waarvan men wel eigenaar is maar waarin men niet in woont, aangemerkt worden als eigen woning voor de inkomstenbelasting. Artikel 16, eerste lid, onderdeel h, Wet IB BES is echter per abuis niet aangepast aan de achtergrond van deze nieuwe definitie.

In het huidige artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 4°, tweede zin, Wet IB BES is namelijk opgenomen dat voor toepassing van genoemd onderdeel niet alleen de woning kwalificeert die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat, maar ook andere woningen die de belastingplichtige ter beschikking staan. Dit sluit niet aan bij de nieuwe afbakening van het eigenwoningbegrip van artikel 4 Wet IB BES. Met de voorgestelde wijziging wordt daarom artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 4°, tweede zin, Wet IB BES geschrapt. Met deze wijziging wordt geregeld dat alleen premies voor brand- en natuurrampenverzekeringen ter zake van de woning die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat als persoonlijke lasten in aftrek kunnen worden gebracht.

Tot slot wordt van gelegenheid gebruikgemaakt om in dit kader in artikel 16 eerste lid, onderdeel h, aanhef, Wet IB BES de zinsnede "die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat" te schrappen. Deze zinsnede is overbodig omdat dit onderdeel is van de genoemde definitie van eigen woning in artikel 4 Wet IB BES.

Artikel XIX

Het Belastingplan 2023 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel XXXIII, onderdeel A, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder 1 wordt als volgt gewijzigd:

a. In subonderdeel b wordt "derde aandachtsstreepje" vervangen door "tweede aandachtsstreepje".

¹² Belastingplan BES-eilanden 2025 (Stb. 2024, 436)

b. In subonderdeel c wordt "vierde aandachtsstreepje" vervangen door "derde aandachtsstreepje".

c. In subonderdeel d wordt "vijfde aandachtsstreepje" vervangen door "vierde aandachtsstreepje".

2. Onder 2 wordt als volgt gewijzigd:

a. Subonderdeel aa vervalt.

b. In subonderdeel b wordt "derde aandachtsstreepje" vervangen door "tweede aandachtsstreepje".

c. In subonderdeel c wordt "vierde aandachtsstreepje" vervangen door "derde aandachtsstreepje".

Artikel XIX, onderdelen A en B (artikelen XXXIII en XXXIV van het Belastingplan 2023)

In de artikelsgewijze toelichting bij artikel IX, onderdeel D, van dit wetsvoorstel is toegelicht dat de voorgestelde samenvoeging van de eerste schijven in de energiebelasting voor aardgas en elektriciteit leidt tot verschuivingen in artikel 59, eerste lid, onderdelen a en c, Wbm. De schijven die momenteel onder het derde tot en met vijfde aandachtsstreepje staan, verschuiven naar het tweede tot en met vierde aandachtsstreepje. Om de tariefmutaties per 1 januari 2029 en 1 januari 2030 ingevolge het Belastingplan 2023 juist te laten verlopen, worden de artikelen XXXIII, onderdeel A, onder 1 en 2, en XXXIV, onderdeel A, onder 1 en 2, van het Belastingplan 2023 op de verschuivingen aangepast.

Artikel XXXII, onderdeel A, onder 1 en 2, van het Belastingplan 2023 wordt niet gewijzigd. Hierin zijn tariefmutaties per 1 januari 2028 opgenomen. Omdat deze tariefmutaties in de volgorde vóór artikel IX, onderdeel D, van dit wetsvoorstel in werking treden, is aanpassing niet nodig. Om dezelfde reden wordt ook artikel LII, onderdeel I, onder 2, van het Belastingplan 2023 (in combinatie met artikel XXVIII, onderdeel A, van de Wet fiscale maatregelen Klimaatakkoord) niet aangepast. Hierin staat eveneens een tariefmutatie per 1 januari 2028 die in de volgorde vóór artikel IX, onderdeel D, van dit wetsvoorstel in werking treedt.

B.

Artikel XXXIV, onderdeel A, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder 1 wordt als volgt gewijzigd:

a. In subonderdeel b wordt "derde aandachtsstreepje" vervangen door "tweede aandachtsstreepje".

b. In subonderdeel c wordt "vierde aandachtsstreepje" vervangen door "derde aandachtsstreepje".

c. In subonderdeel d wordt "vijfde aandachtsstreepje" vervangen door "vierde aandachtsstreepje".

2. Onder 2 wordt als volgt gewijzigd:

a. Subonderdeel aa vervalt.

b. In subonderdeel b wordt "derde aandachtsstreepje" vervangen door "tweede aandachtsstreepje".

c. In subonderdeel c wordt "vierde aandachtsstreepje" vervangen door "derde aandachtsstreepje".

d. In subonderdeel d wordt “vijfde aandachtsstreepje” vervangen door “vierde aandachtsstreepje”.

Artikel XX

Artikel XXIV, onderdeel A, van het Belastingplan 2024 komt te luiden:

“Artikel 47, eerste lid, onderdeel v, vervalt, onder verlettering van de onderdelen w tot en met ah tot v tot en met ag.”

Artikel XX (artikel XXIV van het Belastingplan 2024)

Met artikel XXIV, onderdeel A, van het Belastingplan 2024 is bedoeld om de begripsbepaling ‘walstroominstallatie’ in artikel 47, eerste lid, Wbm per 1 januari 2033 te laten vervallen,¹³ onder verlettering van alle daaropvolgende onderdelen. Om dit te bewerkstelligen, heeft artikel XXIV, onderdeel A, van het Belastingplan 2024 aanpassing. Dit komt allereerst door de verlettering in artikel 47, eerste lid, Wbm per 1 januari 2026 die in de artikelsgewijze toelichting bij artikel IX, onderdeel C, van dit wetsvoorstel is toegelicht. Door deze verlettering staat de begripsbepaling ‘walstroominstallatie’ per 1 januari 2026 niet meer in artikel 47, eerste lid, onderdeel w, Wbm en zijn ook de daaropvolgende onderdelen verletterd. Daarnaast [PM wordt/is] ingevolge [PM juiste verwijzing] van de Implementatiewet EMD-pakket per [PM inwerkingtredingsdatum] een aantal onderdelen aan artikel 47, eerste lid, Wbm toegevoegd. Deze onderdelen dienen eveneens te worden verletterd per 1 januari 2033. Door de voorgestelde aanpassing van artikel XXIV, onderdeel A, van het Belastingplan 2024 wordt bewerkstelligd dat de begripsbepaling ‘walstroominstallatie’ per 1 januari 2033 komt te vervallen en dat alle daaropvolgende onderdelen worden verletterd.

Artikel XXI

Het Belastingplan 2025 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel XXXIV, onderdeel A, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder 1 wordt “vierde aandachtsstreepje” vervangen door “derde aandachtsstreepje”.
2. Onder 2 wordt “vijfde aandachtsstreepje” vervangen door “vierde aandachtsstreepje”.

B.

Artikel XXXV, onderdeel A, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder 1 wordt “vierde aandachtsstreepje” vervangen door “derde aandachtsstreepje”.
2. Onder 2 wordt “vijfde aandachtsstreepje” vervangen door “vierde aandachtsstreepje”.

Artikel XXI, onderdelen A en B (artikelen XXXIV en XXXV van het Belastingplan 2025)

¹³ Kamerstukken II 2023/24, 36418, nr. 27, p. 5.

In de artikelsgewijze toelichting bij artikel IX, onderdeel D, van dit wetsvoorstel is toegelicht dat de voorgestelde samenvoeging van de eerste schijven in de energiebelasting voor aardgas en elektriciteit leidt tot verschuivingen in artikel 59, eerste lid, onderdelen a en c, Wbm. De schijven die momenteel onder het derde tot en met vijfde aandachtsstreepje staan, verschuiven naar het tweede tot en met vierde aandachtsstreepje. Om de tariefmutaties per 1 januari 2029 en 1 januari 2030 uit het Belastingplan 2025 juist te laten verlopen, worden de artikelen XXXIV, onderdeel A, en XXXV, onderdeel A, van het Belastingplan 2025 op de verschuivingen aangepast. Artikel XXXIII, onderdeel A, van het Belastingplan 2025 wordt niet gewijzigd. Hierin zijn tariefmutaties per 1 januari 2028 opgenomen. Omdat deze tariefmutaties in de volgorde vóór artikel IX, onderdeel D, van dit wetsvoorstel in werking treden, is aanpassing niet nodig.

Artikel XXII

In de Fiscale verzamelwet 2025 vervalt artikel XIIB.

Artikel XXIII

1. Degene die de vermindering, bedoeld in artikel 63, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag, toepast, informeert de gebruiker uiterlijk op 1 juli 2028 indien de vermindering gegeven de op het moment van de verstrekking, bedoeld in het tweede lid, geldende omstandigheden niet zou worden toegepast indien de wijziging van artikel 63 van de Wet belastingen op milieugrondslag op grond van artikel IX, onderdeel H, onder 2 en 4, van deze wet op dat moment in werking zou zijn getreden.

2. Voor de toepassing van het eerste lid verstrekt de gegevensuitwisselingsentiteit, genoemd in artikel 4.15, eerste lid, van de Energiewet, met toepassing van een elektronisch communicatiesysteem gegevens aan een leverancier als bedoeld in artikel 1.1 van de Energiewet. De afdelingen 4.3 en 4.4 van de Energiewet zijn niet van toepassing met betrekking tot deze gegevensverstrekking.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de voorwaarden waaronder de gegevensuitwisselingsentiteit de taak, bedoeld in het zesde lid, uitoefent.

Artikel XXIII en XXIV (overgangsrecht)

Voorgesteld wordt om leveranciers te verplichten om hun klanten te informeren indien de vermindering op hun aansluiting niet langer wordt toegepast zodra de nieuwe werkwijze bij de toepassing van de vermindering ingaat. Deze verplichting geldt alleen met betrekking tot klanten die de vermindering op grond van het huidige eerste lid ontvangen. De klant wordt uiterlijk zes maanden voor de inwerkingtreding van het nieuwe criterium geïnformeerd.

Ten behoeve van de uitvoering van deze verplichting door de leveranciers biedt de GUE de service aan vanaf het moment waarop artikel III in werking treedt. Dit moment wordt bij koninklijk besluit bepaald, aangezien nog niet bekend is op welke termijn de service gereed is. Bij de beantwoording van de vraag of de vermindering moet worden toegepast, zijn de omstandigheden op het moment waarop de leverancier de service van de GUE (en het C-AR) bevroegt bepalend.

Artikel XXIV

Artikel XXIII van deze wet vervalt.

Artikel XXV

Onze Minister van Financiën zendt binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van artikel VI, onderdeel C in de praktijk.

Artikel XXV (evaluatiebepaling)

De Minister van Financiën is op grond van het voorgestelde artikel VI, onderdeel C gehouden de Staten-Generaal uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van artikel VI, onderdeel C van deze wet een verslag toe te zenden aan de Staten-Generaal over de doeltreffendheid van de voorgestelde wijziging van artikel 54 Wet op belastingen van rechtsverkeer (WBR), te weten de introductie van een meldingsplicht voor de vervreemder van aandelen in een OZR, anders dan ingeval van overdracht van economische eigendom, in combinatie met het kunnen opleggen van een verzuimboete door de inspecteur indien niet aan deze meldingsplicht wordt voldaan. Deze evaluatie dient als onderbouwing voor de afweging of de wijziging het gewenste effect heeft gehad, te weten een verbetering van de informatiepositie van de Belastingdienst.

Artikel XXVI

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2028, met dien verstande dat:
 - a. artikel I, onderdeel D, terugwerkt tot en met 1 januari 2025;
 - b. artikel I, onderdeel E, terugwerkt tot en met 1 december 2015;
 - c. artikel I, onderdeel F, terugwerkt tot en met 1 maart 2016;
 - d. artikel III, onderdeel D, terugwerkt tot en met 1 januari 2026;
 - e. artikel V, onderdelen C en D, voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot schenkingen die in het kalenderjaar 2027 zijn gedaan;
 - f. artikel VI, onderdeel A, terugwerkt tot en met 1 januari 2026;
 - h. artikel IX, onderdelen C en E, terugwerkt tot en met 1 januari 1 januari 2026.
2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen IX, onderdeel H en XXIV in werking met ingang van 1 januari 2029.
3. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen XII en XXIII in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel XXVI (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is voorzien in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere ingangsdatum, overgangsrecht of een afwijkende volgorde. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.

Artikel XXVII

Deze wet wordt aangehaald als: Fiscale verzamelwet 2028.

CONCEPT 15-7